

ॐ

॥ श्री परमगुरुभ्यो नमः ॥

अथ श्री देवेन्द्रसूरिविरचित कर्मविपाक
नाम प्रथमः कर्मग्रंथ प्रारभ्यते ॥

हवे प्रथम गाथाये ग्रंथकर्ता, अक्षीष्ट देवतानी
स्तुत्यादिकनुं प्रतिपादन करे ठे.

मूलगाथा.

सिरि वीरजिणं वंदिय, कम्मविवागं समासउं
वुढं । कीरइ जिण्ण हेउहिं, जेणं तो न्णए
कम्मं ॥ १ ॥

हवे ते कर्म केटला प्रकारे ठे ते कहे ठे.

पयइ ठिइ रस पएसा, तं चउहा मौअगस्स
दिठंता । मूलपगइ ठ उत्तर, पगई अम्वन्न
सयजेअं ॥ २ ॥

ए चार जेद, मध्ये प्रथम प्रकृतिवंध कह्यो ते माटे

ते प्रकृतिना मूलचेद आठ ठे, तेनां नाम अनुक्रमे कहिये ठिये.

इह नाण दंसणावर—ए वेअ मोहाउ नाम गो-
आणी । विग्घं च पण नव ड अ—ठवीस चउ
तिसय ड पण विहं ॥ ३ ॥

हवे ए आठकर्मनी अनुक्रमे उत्तर प्रकृति
कहीए ठिये.

मइ सुअ उंही मण के—वलाणि नाणाणि तड
मइनाणं । वंजणवग्गह चउहा, मण नयण
विणिंदिय चउक्का ॥ ४ ॥

ए रीते चार प्रकारनो व्यंजनावग्रह कह्यो. हवे
अर्थावग्रहादिक कहे ठे.

अहुग्गह ईहावा—य धारणा करण माणसेहिं
बहा । इअ अठवीस जेअं, चउदसहा वी-
सहा च सुअं ॥ ५ ॥

हवे प्रथम श्रुतज्ञानना चौद जेद देखामे ठे.
अरकर सन्नी सम्मं, साईअं खलु सपज्जवसि-

अं च । गमिअं अंगपविठं, सत्तविए ए सप-
फिवस्का ॥ ६ ॥

हवे वीश जेद श्रुतना कहे ठे.

पज्जय अस्कर पय सं-घाय पफिवत्ति तहय
अणुजंगो । पाहुमपाहुम पाहुम, ववू पुव्वाय
ससमासा ॥ ७ ॥

हवे अवधिज्ञानना ठ जेद कहे ठे.

अणुगामि वट्टमाणय, पफिवाइयर विहा बहा
उही । रिउमइ विउलमई मण, नाणं केवल
मिगविहाणं ॥ ८ ॥

हवे ए पांचे ज्ञाननां आवरण कहे ठे.

एसिं जं आवरणं, पफुच्च चक्कुस्स तं तथाव-
रणं । दंसण चउ पणनिदा, वित्तिसमं दंसणा-
वरणं ॥ ९ ॥

हवे दर्शनना चार जेद कहे ठे.

चक्कूदिठि अचक्कू, सेसिंदिय उहि केवले-

४ कर्मविपाकनामा प्रथम कर्मग्रंथ.

हिं च । दंसण मिह सामन्नं, तस्सावरणं तयं
चउहा ॥ १० ॥

हवे पांच निद्रानुं स्वरुप कहे ठे.

सुह पम्बोहा निदा, निदानिदाय डुस्कपम्बि-
बोहा । पयला ठिउवविठस्स पयल पयलाय
चंकमउ ॥ ११ ॥

दिण चिंतिअच्च करणी, थीण्ही अच्चक्कि
अच्चबला । महुलित्त खग्गधारा, विहणंव
उहाउ वेअणिअं ॥ १२ ॥

उसन्नं सुरमाणुए, सायमसायं तु तिरिअ निर-
एसु । मज्जंव मोहणीअं, उविहं दंसण चरण-
मोहा ॥ १३ ॥

दंसणमोहं तिविहं, सम्मं मीसं तहेव मिच्चत्तं ।
सुअं अअ विसुअं, अविसुअं तं हवइ कमसो १४

हवे तत्त्वार्थं सद्वहणा ते सम्यक्त्व कहिये ते

माटे तत्त्व कहे ठे.

जिअ अजिअ पुस पावा—सव संवर बंध मु-
क्क निज्जरणा । जेणं सदहइ तयं, सम्मं खइ-
गाई बहुजेअं ॥ १५ ॥

मीसा न रागदोसो, जिणधम्मो अंतमुहु
जहा अन्ने । नादिअर दीवमाणुणो, मिठं जि-
णधम्म विवरीअं ॥ १६ ॥

हवे पच्चीश चारित्र मोहनीयनी प्रकृति कहे ठे.
सोलस कसाय नवनो—कसाय डविहं चरित्त
मोहणियं । अण अण्णकाणा, पञ्चकाणा
य संजलणा ॥ १७ ॥

हवे मुग्धजनने एनो जेद जणाववाने गाथा कहे ठे.
जाजीव वरिस चउमास, परकग्गा निरय ति-
रिय नर अमरा । सम्माणु सव्वविरई, अह-
खाय चरित्त घायकरा ॥ १८ ॥

हवे वाए दृष्टांत देखाडवा पूर्वक कपाय
स्वरूप जेद कहे ठे.

जल रेणु पुठवि पव्वय, राईसरिसो चउव्विहो
कोहो । तिणसलया कठऽछिअ, सेलवंचो वमो
माणो ॥ १९ ॥

हवे माया तथा लोचना जेद कहे ठे.

मायावलेहि गोमु-त्ति मिंठसिंग घणवंसमूल
समा । लोहो हलिद्व खंजण, कदम किमिराग
सारिणे ॥ २० ॥

हवे नव नोकषाय मोहनीनुं स्वरूप कहे ठे.

जस्सुदया होइ जिण, हास रइ अरइ सोग
जय कुञ्जा । सनिमित्त मन्नहा वा, तं इह हा-
साइ मोहणिअं ॥ २१ ॥

पुरिसिद्धि तडजयं पइ, अहिलासो जव्वसाह-
वइ सो उ । थी नर नपुं वेज्जदज्ज, फुंफुम तण
नगर दाहसमो ॥ २२ ॥

हवे पांचमुं आयुःकर्म तथा बधुं नामकर्म कहे ठे.

सुर नर तिरि निरयाज, हम्मिसरिसं नामकम्म

चित्तिसमं । वायाल तिनवइविहं, तिउत्तरसयं
च सत्तठी ॥ २३ ॥

हवे प्रथम वेतालीश जेद कहेवाने पिंरु
प्रकृति चौद कहे ठे.

गइ जाइ तणु उवंग्गा, बंधण संघायणाणि सं-
घयणा । संठाण वसु गंध रस, फास अणुपु-
व्वि विहगगई ॥ २४ ॥

पिंरुपयफित्ति चउदस, परघा उस्सास आय-
वुज्जोयं । अगुरुलहुतिठ निमिणो-वघाय मिअ
अठपत्तेआ ॥ २५ ॥ तस वायर पज्जत्तं, प-
त्तेय थिरं सुज्जं च सुज्जगं च । सुसराइज्जा जसं
तस-दसगं थावर दसं तु इमं ॥ २६ ॥ था-
वर सुहुम अपज्जं, साहारण अधिर असुज्ज
इज्जगाणि । इस्सर अणाइज्जा जस, मिअ
नामे सेअरा वीसं ॥ २७ ॥

हवे ग्रंथ लाघव करवाने चतुष्क त्रिकादिक
संज्ञा जाणवाने वीजो प्रकार कहे ठे.

तसचउ धिरठकं अधि-रठक सुहमतिग था-
वरचउकं । सुत्रगतिगाइ विज्ञासा, तयाइ सं-
खाहि पयमीहिं ॥ २८ ॥ वसचउ अगुरुलहु
चउ, तसाइड ति चउर ठक मिच्चाइ । इय
अन्नावि विज्ञासा, तयाइ संखाहि पयमीहिं २९

हवे चौदपिंरु प्रकृतिनी उत्तर प्रकृति कहे ठे.

गइआइण उकमसो, चउ पण पण ति पण
पंच ठ ठकं । पण डुग पण ठ चउ डुग, इय उत्तर
नेअ पणसठी ॥ ३० ॥ अम्वीस जुआ तिन-
वइ, संते वा पनरबंधणे तिसयं । बंधण सं-
घाय गहो, तणूसु सामस वस चऊ ॥ ३१ ॥
इअ सत्तठी बंधो, दएअ नय सम्म मीसया
बंधे । बंधुदए सत्ताए, वीस डुवीसऽठवस-
सयं ॥ ३२ ॥

हवे पिंरुप्रकृतिना उत्तर जेदनां नाम अने
अर्थ कहे ठे.

भरय तिरि नर सुरगई, इग विअ त्रिअ चउ
पणिंदि जाइउ । उंराल विउवा हा-र तेअ
कम्मण पण सरीरा ॥ ३३ ॥

हवे अंगोपांग कहे ठे.

वाढू रु पिठि सिर उर, उअरंग उवंग अंगुळी
पसुहा । सेसा अंगोवंगा, पढम तणुतिगस्सुवं-
गाणि ॥ ३४ ॥

हवे बंधनना जेद कहे ठे.

उरलाइ पुग्गलाणं, निवइ वअं तयाण संबं-
धं । जं कुणइ जउ समं तं, बंधण मुरलाई
तणु नामा ॥ ३५ ॥

हवे संघातनना जेद कहे ठे.

जं संघायइ उरला-इ पुग्गले तणुगणं वदं-
ताळी । तं संघायं बंधण, मिव तणु नामेण पं-

१० कर्मविपाकनामा प्रथम कर्मग्रंथ.

चविहं ॥ ३६ ॥ उराल विउव्वा हा-र्याणं
सग तेअ कम्मजुत्ताणं । नव बंधणाणि इअर,
इ सहिआणि तिन्नि तेसिंच ॥ ३७ ॥

हवे संघयणना जेद कहे ठे.

संघयण मठिनिचउं, तं उधा वज्जरिसह ना-
रायं । तहय रिसहनारायं, नारायं अ-धनारायं
॥ ३८ ॥ कीलिअ ठेवठं इह, रिसहो पटो अ
कीलिआवज्जं । उअउं मक्कम्बंधो, नारायं इम-
मुरालंगे ॥ ३९ ॥

हवे संस्थानना जेद कहे ठे.

समचउरंसं निग्गो-ह साइ खुज्जाइ वामणं
हुंमं । संगाणा वस्स किण्ह, नील लोहिय ह-
लिह सिआ ॥ ४० ॥ सुरही डरही रस पण,
तित्त कमु कसाय अंबिवा महुरा । फासा गुरु
बहु मिउ खर, सी उरुह सिणिइ रुक्कठा ॥४१॥

ए वर्णादि वीशमाहे शुच तथा अशुच
केटली ? ते कहे ठे.

रील कसिणं दुगंधं, तित्तं कमुञ्चं गुरुं खरं
ह्रकं । सीञ्चं च असुह नवगं, इक्कारसगं सुजं
नेसं ॥ ४२ ॥

हवे आनुपूर्वीना जेद कहे ठे.

वजहगइव्वणुपुव्वी, गइपुव्विदुगं तिगं नि-
आउजुञ्चं । पुव्वीउदउं वक्के, सुह असुह व-
नुद विहगगइ ॥ ४३ ॥

हवे आठ प्रत्येकप्रकृतिनुं स्वरूप कहे ठे.

अरघा उदया पाणी, परेसिं बलिणंपि होइ दु-
हरिसो । उससिण लहिजुत्तो, हवेइ ऊसास
नामवसा ॥ ४४ ॥

हवे आताप नाम कर्मनुं स्वरूप कहे ठे.

रविबिंबेउ जिञ्चंगं, तावजुञ्चं आयवाउ नउ
जलणे । जमुसिण फासस्स तहिं, लोहियवस्स
उदउत्ति ॥ ४५ ॥

हवे उद्योतनुं स्वरूप कहे ठे.

अणुसिण पयासरूवं, जिअंगमुज्जोअए
हुज्जोआ । जइ देवुत्तर विक्किअ, जोइस ख
ज्जोअ माइव्व ॥ ४६ ॥

हवे अगुरुलघु तथा तीर्थकर नामकर्मनुं
स्वरूप कहे ठे.

अंगं न गुरु न लहुअं, जायइ जीवस्स
अगुरु लहु उदया । तिडेण तिहुअणस्सवि
पुज्जो से उदउ केवल्लिणो ॥ ४७ ॥

हवे निर्माण तथा उपघातनुं स्वरूप कहे ठे.

अंगोवंग निअमिणं, निम्माणं कुणइ सुत्तहा
रसमं । उवघाया उवहम्मइ, सतणु अ
लंबिगाईहिं ॥ ४८ ॥

हवे त्रसादिक दश प्रकृतिनुं स्वरूप कहे ठे.

बि ति चउ पणिंदि तस्सा, बायरउं बाय
जिआ थूला । निअ निअ पज्जति जुआ,

क्षत्ता लङ्घिकरणेहिं ॥ ४९ ॥ पत्ते अतणू
 पत्ते, उदण्णं दंत अठिमाइ थिरं । नाञ्जु-
 थरि सिराइ सुहं, सुजगाजं सव्वजणइठो ५०
 नुसरा महुर सुहकुणी, आइजा सव्वलोअ
 गेअवजं । जसजं जसकित्तीजं, थावरदसगं
 वेवजाजं ॥ ५१ ॥

हवे गोत्र तथा अंतराय कर्म कहे ठे.

सोअं उहच्च नीअं, कुलाल इव सुघरु च्चुंज-
 माइअं । विग्घं दाणे लाजे, जोगुवजोगेसु
 थेरिएअ ॥ ५२ ॥ सिरिहरिअ समं एअं,
 गह पम्बिकूलेण तेण रायाई । नकुणइ दाणा.
 अं, एवं विग्घेण जीवोवि ॥ ५३ ॥

हवे ज्ञानावर्णी तथा दर्शनावर्णी कर्म बांधवानां
 हेतुजं कहे ठे.

।मिणीअत्तण निन्हव, उवघाय पजंस अंत-
 राण्णं । अच्चासायणयाए, आवरण इगं जिजं
 पायई ॥ ५४ ॥

हवे शाता तथा अशाता वेदनीयना बंध
हेतुञ्च कहे ठे.

गुरुप्रति खंति करुणा, वय जोग कसाय वि-
जय दाण जुञ्च । दढ धम्माई अजाइ, साय-
मसायं विवजायञ्च ॥ ५५ ॥

हवे मिथ्यात्व मोहनीयना बंध हेतु कहे ठे.

उमग्गदेसणा मग्ग-नासणा देव दव्व हरणे-
हिं । दंसणमोहं जिण मुणि, चेइअ संघाइ प-
णिणीञ्च ॥ ५६ ॥

हवे चारित्र मोहनीयना बंध हेतु कहे ठे.

इविहंपि चरणमोहं, कसाय हासाइ विसय वि-
वसमणो । बंधइ निरयाञ्च महा-रञ्ज परिग-
ह रञ्च रुद्धो ॥ ५७ ॥

हवे तिर्यचना आयुबंधना हेतुञ्च कहे ठे.

तिरिआञ्च गूढहिअञ्च, सढो ससद्धो तहा म-
णुस्साञ्च । पयईय तणुकसाञ्च, दाणरुई मणि-
मगुणोअ ॥ ५८ ॥

हवे देवायुना बंध हेतु कहे ठे.

अविरय माइ सुराउं, बालतवोऽकाम निज्जरो
 ज्ञायइ । सरलो अगार विद्धो, सुहनामं अ-
 त्ताहा असुहं ॥ ५९ ॥

हवे उच्चैर्गोत्रकर्मना बंध हेतु कहे ठे.

णुणपेही मय रहिउं, अन्नयणावणा रुई
 नेच्चं । पकुणइ जिणाश्नत्तो, उच्चं निअं ई-
 त्तरहाउं ॥ ६० ॥

हवे अंतराय कर्मना बंध हेतु कहे ठे.

जिणपूआ विग्घकरो, हिंसाइ परायणोऽजयइ
 विग्घं । श्य कम्मविवागोअं, लिहिउं देविंद-
 सूरीहिं ॥ ६१ ॥

इति कर्मविपाकनामा प्रथम कर्मग्रंथ संपूर्ण.

॥ ॐ नमोऽर्हते ॥

॥ श्री कर्मस्तवनामा द्वितीय कर्मग्रंथ प्रारभ्यते ॥

॥ मूलगाथा ॥

तह शुण्णिमो वीरजिणं, जह गुणठाणेषु सयल कम्माइं ।
बंधुदयोदीरणया, सत्तापत्ताणि खविआणि ॥ १ ॥

हवे गुणठाणानां नाम तथा स्वरुप कहे ठे.

मिठ्ठे सासण मीसे, अविरय देसे पमत्त अपमत्ते ।
निअट्ठि अनिअट्ठि सुहुमु-वसम खीण सजोगि अ-
जोगिगुणा ॥ २ ॥

हवे अहीं-बंधप्रकृति कहे ठे.

अत्तिनव कम्मग्गहणं, बंधोउहेण तठ वीस सयं ।
तिठ्ठयरा हारग डुग, वज्जं मिठ्ठंमि सतर सयं ॥ ३ ॥

हवे मिथ्यात्व गुणठाणे केटली प्रकृतिनो बंध
विठ्ठेद थाय ते कहे ठे.

नरय तिग जाइ थावर. चउ हुंमायव ठिवठ नपु मिठ्ठं ।
सोवंतो इगहिअसय, सासणि तिरिथीण डुह्ग तिगंध

अण मज्जागिइ संघय-ए चउ नि उज्जोअ कु
खगइ द्वित्ति । पणवीसंतो मीसे, चउसयरि उहा
उअ अबंधा ॥ ५ ॥

सम्मे सग सयरि जिणा-उबंधि वइर नरतिअ ि
कसाया । उरख डुगंतो देसे, सत्तठी तिय
॥ ६ ॥

तेवठी पमत्ते सो-ग अरइ अथिरडुग अजस अ
स्सायं । वुड्विज्ज षच्च सत्तव, नेइसुराउं जया निठं॥७॥
गुणसठि अप्पमत्ते, सुराउ बइं तु जइ इहा गहे ।
अन्नह अठावन्ना, जं आहारग डुगं बंधे ॥ ८ ॥
अरुवन्न अपुवाइमि, निइडुगंतो षपन्न पण चागे ।
सुरडुग पण्णिदि सुखगइ, तसनव उरख विणु
वंगा ॥ ९ ॥

समचउर निमिण जिण व-न्न अगुरुलहु चउ षवंसि
तीसंतो । चरमे षवीस बंधो, हास रई कुञ्च जय
जेउं ॥ १० ॥

अनिअट्टि चाग पणगे, इगेगहीणो डुवीसविह बंधो ।
पुम संजलण चउण्हं, कमेण ठेउं सतर सुहुमे ॥११॥

हवे दशमा गुणठाणे शोल प्रकृतिनो अंत
करे ते कहे ठे.

चउ दंसणुच्च जस ना-ण विग्घ दसगंति सोल-
सुठेठ । तिसु साय बंध ठेठ, सजोगि बंधंत अणं-
तोअ ॥ ११ ॥ बंधः सम्मत्तो ॥

हवे उदय कहे ठे.

उदओ विवाग वेअण-मुदीरण मपत्ति इह दुवीस
सयं । सतर सयं मिठे मी-स सम्म आहार जिण-
णुदया ॥ १२ ॥

हवे जे प्रकृतिनो उदय मिथ्यात्वेठे पण
आगत नथी ते कहे ठे.

सुहुम तिगायव मिठं, मिठत्तं सासणे इगारसयं ।
निरयाणुपुविणुदया, अण थावर इग विगत अंतो । १४ ।
मीसे सय मणुपुवी-णुदया मीसो दएण मीसंतो ।
चउसय मजए सम्मा-णु पुवि खेवा विअ कसाया
॥ १५ ॥

मणु तिरिणुपुवि विउव-ठ उहग अणाइजदुग

सतर ठेउं । सगसीइ देसि तिरि गइ, आउ नि
उज्जोअ ति कसाया ॥ १६ ॥

अछठेउं इगसी, पमत्ति आहार जुअल परकेवा ।
थीणतिगाहारगडुग, ठेउं ठ सयरि अपमत्ते ॥ १७ ॥
सम्मत्तंतिम संघयण, तिअग छेउं विसत्तरि अपुवे ।
हासाइ बक्क अंतो, ठसठि अनिअट्टि वेअतिगं ॥ १८ ॥
संजलण तिगं ठ ठेउं, सठी सुहुमंमि तुरिअ लोचंते
। उवसंत गुणे गुणस-ठ्ठीरिसह नाराय डुग अंतो
॥ १९ ॥

सगवन्न खीण डुचरिमि, निह डुगंतो अचरिमि
पणवन्ना । नाणंतराय दंसण, चउ ठेउं सजोगि
बायाला ॥ २० ॥

तिबुदया उरलाथिर, खगइ डुग परित्ततिग ठ
संठाणा । अगुरुलहु वन्न चउ निमि-ण तेअ कम्मा
इग संघयण ॥ २१ ॥

सूसर दूसर सायाऽसाए गयरं च तीस बुछेउं ।
बारस अजोगि सुजगा, इज्जा जसऽन्नयर वेअणिअ

तिग परिणदि मणुआ-उ गइ जिणुच्चंति चरिम
मयंतो ॥ उदुजसम्मत्तो ॥ उदुजवुदीरणया,
म पमत्ताइ सगगुणेषु ॥ २३ ॥

॥ पाठांतर गाथा ॥

वेअणि आहारदु-ग थीणतिग नराउ अरुपमत्तता।
णयालस जोगिउदी-रणंतु अणुदीरगु अजोगी ॥२४॥
सा पयडी तिगुणा, वेअणि आहार जुअद थीण
गं । मणुआउ पमत्तंता, अजोगि अणुदीरगो ज-
वं ॥ २५ ॥ उदीरणासम्मत्ता ॥

हवे चौद गुणगणे सत्ता कहे ठे.

त्ता कम्माण छिइ, वंधाइअ लऊ अत्त दात्ताणं ।
ति अडयालसयं, जा उवसमु वि जिणु विअ तइए
२६ ॥

पूवाइअ चउके, अण तिरि निरयाउ विणु विआ-
सयं । सम्माइ चउसुसत्तग, खयंमि इगचत्तसय
महवा ॥ २७ ॥

वगंतु पप्प चउसुवि. पणयालं निरय तिरि सुराउ
येणा । सत्तगविणु अडतीसं, जा अनिअट्टि पढम
तागो ॥ २८ ॥

सतर ठेउ । सगसीइ देसि तिरि गइ, आउ नि
उज्जोअ ति कसाया ॥ १६ ॥

अठठेउ इगसी, पमत्ति आहार जुअल पस्केवा ।
थीणतिगाहारगडुग, ठेउ ठ सयरि अपमत्ते ॥ १७ ॥
सम्मत्तंतिम संघयण, तिअग ठेउ बिसत्तरि अपुवे
हासाइ बक्क अंतो, बसुठि अनिअट्टि वेअतिगं ॥ १८ ॥
संजलण तिगं ठ ठेउ, सठी सुहुमंमि तुरिअ लोचंतं
। उवसंत गुणे गुणस-वृरिसह नाराय डुग अंतं
॥ १९ ॥

सगवन्न खीण डुचरिमि, निइ डुगंतो अचरिणि
पणवन्ना । नाणंतराय दंसण, चउ ठेउ सजोगि
बायाला ॥ २० ॥

तिबुदया उरलाथिर, खगइ डुग परित्ततिग ठ
संगाणा । अगुरुलहु वन्न चउ निमि-ण तेअ कम्म
इग संघयण ॥ २१ ॥

सूसर दूसर सायाऽसाए गयरं च तीस बुहेउ
बारस अजोगि सुजगा, इज्जा जसऽन्नयर वेअि ।

तसतिग परिण्दि मणुआ-उ गइ जिणुच्चंति चरिम
समयंतो ॥ उदुत्तसम्मत्तो ॥ उदुत्तवुदीरणया,
परम पमत्ताइ सगगुणेषु ॥ २३ ॥

॥ पाठांतर गाथा ॥

ज्जिंवेअणि आहारदु-ग थीणतिग नराउ अरुपमत्तता।
गुणयालस जोगिउदी-रणंतु अणुदीरगु अजोगी ॥२४॥
इसा पयडी तिगुणा, वेअणि आहार जुअल थीण
तिगं । मणुआउ पमत्तता, अजोगि अणुदीरगो ज-
यवं ॥ २५ ॥ उदीरणांसम्मत्ता ॥

हवे चौद गुणगणे सत्ता कहे ठे.

सत्ता कम्माण णिइ, बंधाइअ लइ अत्त लात्ताणं ।
संतं अडयालसयं, जा उवसमु वि जिणुं विअ तइए
॥ २६ ॥

अपूवाइअ चउक्के, अण तिरीरि निरयाउ विणुं विआ-
असयं । सम्माइ चउसुसत्तग, खयंमि इगचत्तंसय
महवा ॥ २७ ॥

खवगंतु पप्प चउसुवि, पणयालं निरय तिरीरि सुराउ
विणा । सत्तगविणु अडतीसं, जा अनिअट्टि पढम
जागो ॥ २८ ॥

थावर तिरि निरयायव, डुग थीण तिगेग विगल
साहारं । सोल खउं डुविस सयं, विअंसि विश्र
तिअ कसायंतो ॥ १९ ॥

तइ आइसु चउदस ते-र बार ठ पण चउ तिहिअ-
सय कमसो । नपु इडि हास ठग पुस, तुरिअ कोहो
मय माय खउं ॥ २० ॥

सुहुमि दुसय लोहंतो, खीण डु चरिमेग सय दुनिद
खउं । नव नवइ चरिम समए, चउ दंसण नाण
विघंतो ॥ २१ ॥

पणसीइ सजोगि अजो-गि दु चरिमे देव खगइ गंध
दुगं । फासठ वणण रस तणु, बंधण संघाय पण नि-
मिणं ॥ २२ ॥

संघयण अथिर संठा-ण ठक अगुरु लहु चउ अप-
ज्जात्तं । सायं च असायं वा, परित्तुवंगातिग सुसर
निअं ॥ २३ ॥

बिसयरि खउं अ चरिमे, तेरस मणुअ तसतिग
जसाइज्जां । सुजग जिणुच्च पणिंदिअ, सायासाएगयर
ठेउं ॥ २४ ॥

नर अणुपुत्रि विणा वा, बारस चरिम समयंमि जो-
खविउ । पत्तो सिद्धिं देविं-द वंदिअं नमह तं
वीरं ॥ ३५ ॥ सत्तासम्मत्ता ॥

“ इति कर्मस्तवारव्यो द्वितीयः कर्मग्रंथः
संपूर्णः ॥ १ ॥

॥बंधस्वामित्वाख्य तृतीय कर्मग्रंथः प्रारभ्यते ॥

बंधविहाण विमुक्कं, वंदिअ सिखिंरुमाण जिण-
चंदं । गर्इ आइसु वुठं, समासउ बंधसामित्तं ॥ १ ॥

हवे चौद मार्गणानां नाम कहे ठे.

गइ इंदीए काए, जोए वेए कसाय नाणैय ।
संजम दंसण लेसा, जवसम्मे सन्नि आहारे ॥ २ ॥

जिण सुर विजवाहार डु, देवाउ अ निरय सुहुम
विगत तिगं । एगिंदि थावरा यव, नपु मिठं हुंरु
ठेवठं ॥ ३ ॥

अण मजागिइ संघयण, कुखगइ निअ इठि डुहग
थीणतिगं । उज्जोअ तिरिडुगं तिरि, नराउ नर
उरल डुग रिसहं ॥ ४ ॥

हवे प्रथम गति मार्गणा मध्ये नरकगतिने विषे
बंधस्वामित्वपणुं विचारे ठे.

सुरइगुण वीस वज्जां, इगसउ उहेण बंधहिं नि-
रया । तिठविणा मिठि सयं, सासणि नपु चउविणा
ठनइ ॥ ५ ॥

विणु अण ठवीस मीसे, विसयरि सम्मंमि जिण
नराज जुआ । इअ रयणाइसु चंगो, पंकाइसु तिठयर
हीणो ॥ ६ ॥

अ जिण मणु आउ उहे, सत्तमिए नरडुगुच्च विणु
मिठे । इग नवई सासाणे, तिरिआउ नपुंस चउवज्जं
॥ ७ ॥

अण चउ वीस विरहिआ, सनर डुगुच्चाय सयरि
मीस डुगे ॥ सतरसउ उहि मिठे, पज तिरिआ
विणु जिणाहारं ॥ ८ ॥

ते हवे मिथ्यात्वे शोढ प्रकृतिनो बंधविच्छेद
करे ते कहे ठे.

विणु निरय सोढ सासणि, सुराउ अण एग
तीस विणु मीसे । ससुराउ सयरि सम्मे, बीअ
कसाए विणा देसे ॥ ९ ॥

एम तिर्यचमध्ये सामान्ये तथा विशेषे बंधस्वामित्व
कही हवे मनुष्य मध्ये कहे ठे.

इअ चउगुणेषु वि नरा, परमजया सजिण उहु
देसाइ । जिण इक्कारस हीणं, नव सय अपजत्त
रिअ नरा ॥ १० ॥

निरयव सुरा नवरं, उहे मिहे श्गिंदि तिग सहिआ ।
 कप्पडुगे विअ एवं, जिणहीणो जोइ चवण वणे ॥ ११ ॥
 रयणुव सणंकुमारा-इ आणयाइ उज्जोअ चउरहिआ ।
 अपज्जा तिरिअव नव सय, मिगिंदि पुढवि जल तरु
 विगले ॥ १२ ॥

ठनवइ सासणि विणु सुहु, म तेर केइ पुण बिति
 चउनवइ । तिरिअ नराजहि विणा, तणु पज्जात्ति
 न जंति जउ ॥ १३ ॥

उहु पणिंदि तसेगइ, तसे जिणिकार नरतिगुच्च विणा ।
 मणवय जोगे उहो, उरले नरजंगु तम्मिस्से ॥ १४ ॥
 आहारठग विणोहे, चउदससउ मिहि जिण पणग
 हीणं । सासणि चउ नवइ विणा, तिरिअ नराउ
 सुहुम तेर ॥ १५ ॥

हवे चोथा गुणठाणे बंधस्वामित्व कहे ठे.

अण चउवीसाइ विणा, जिणपण जुअ सम्मि जो-
 गिणो सायं । विणुतिरि नराउ कम्मे, वि एवमा-
 हारडुगि उहो ॥ १६ ॥

सुरउहो वेउवे, तिरिअ नराउ रहिउअ तम्मिस्से ।

१८ बंधस्वामित्वनामा तृतीय कर्मग्रंथ.

वेअतिगा इम बिअ तिअ, कसाय नव डु चउ पंच-
गुणा ॥ १७ ॥

संजलण तिगे नव दस, लोहे चउ अजइ डु ति
अनाणतिगे । बारस अचकु चरकुसु, पढमा अहखाइ
चरिम चऊ ॥ १८ ॥

मणनाणी सग जयाइ, समइअ ठेअ चउ डुनि
परिहारो । केवल डुगि दो चरिमा, अजयाइ नव-
मइसु उहि डुगे ॥ १९ ॥

अरु उवसमि चउ वेअगि, खइए इक्कार मिष्ठ तिगि
देसे । सुहुमि सठाणं तेरस, आहारग निअनिअ
गुणोहो ॥ २० ॥

परमुवसमि वटंता, आउ न बंधंति तेण अजयगुणें ।
देव मणुआउ हीणो, देसाइसु पुण सुराउविणा ॥ २१ ॥

हवे लेश्यामार्गणा द्वारे बंधस्वामित्व कहे ठे.

उहे अठारसयं, आहार डुगूणमाइ वेस तिगे ।
तं तिठोणं मिठे, साणाइसु सबहिं उहो ॥ २२ ॥
तेऊ निरय नवूणा, उज्जोअ चउ निरय बार विणु
सुक्का । विणु निरय बार पम्हा, अजिणाहारा इमा
महे ॥ २३ ॥

सर्व गुण नवसन्निसु, उहु अन्नवा असन्नि मिष्ठिसमा
सासणि असन्नि सन्निव, कम्मणन्नंगो अणाहारे॥१४॥
तिसु डुसु सुक्काइ गुणा, चउ सग तेरत्ति बंधसामित्तं ।
देविंदसूरि रइअं, नेयं कम्मठयं सोउं ॥ १५ ॥

इति बंधस्वामित्वाख्यस्तृतीयः कर्मग्रंथः॥३॥

॥ षडशीतिकारुख्य चतुर्थ कर्मग्रंथः प्रारभ्यते ॥

नमिञ्च जिणं जिञ्च मग्गण, गुण्ठाणुवर्जग जोग
लेसाउ ॥ बंध प्पवहू जावे, संखिज्जाइ किमवि
वुञ्चं ॥ १ ॥

नमिञ्च जिणं वत्तवा, चउदस जिञ्चठाणएसु गुण-
ठाणा । जोगुवर्जगो लेसा, बंधोदउ दीरणा सत्ता
॥ २ ॥ पाठांतरं॥

चउदस जिञ्चठाणेषु, चउदस गुणठाणगाणि जोगाय
। उवर्जग लेस बंधो, दउदीरण संत अछपए ॥ २ ॥
तह मूल चउद मग्गण, ठाणेषु वासठि उत्तरेसु च ।
जिञ्च गुण जोगु वर्जगा, लेस प्पवहुं च ठठाणा
॥ ३ ॥ पाठांतरं ॥

चउदस मग्गणठाणे—सु मूलपएसु विसठि इञ्चरेसु ।
जिञ्च गुण जोगुवर्जगा, लेसप्पवहुत्त ठ ठाणा ॥ ३ ॥
चउदस गुणेषु जिञ्चजो—गु वर्जग लेसाय बंधहे-
जय । बंधाइञ्च चउ अप्पा—वहुं च तो जाव सं-
खाइ ॥ ४ ॥ पाठांतरं ॥

चउदस गुणठाणेषु, जिञ्च जोगुवर्जग लेस्स बंधाय ।

बंधुदयु दीरणार्त्तं, संतप्प बहुत्त दसछाणा ॥ ४ ॥
 ॥ दारगाहारत्तं ॥

“अथ जीव स्थानान्याह” । इह सुहुम वायरेगिं-दि वि
 ति चउ असन्नि सन्नि पंचिंदी ॥ अपजत्ता पजत्ता,
 कम्मेण चउदस जिअछाणा ॥ ५ ॥

बायर असन्नि विगले, अपज्जि पढम विअ सन्नि
 अपजत्ते ॥ अजय जुअ सन्निपज्जे सव्वगुणा सि
 सेसेसु ॥ ६ ॥ अथ योगानाह ॥

अपजत्त ठक्किम्मुर-लमीस जोगा अपज्ज सन्नीसु
 ते सविउवमीसएसु, तणु पज्जेसु उरलमत्ते ॥ ७ ॥
 सव्वे सन्निपजत्ते, उरलं सुहुमे सत्तासु तं चउसु
 बायरि सविउव्वि दुगं, अथोपयोगानाह
 पजसन्निसु बार उवत्तंगा ॥ ८ ॥

पज चउरिंदि असन्निसु, दुदंस दुअनाण दससु, च
 खुविणा ॥ सन्निअपज्जे मण्णा-ण चकुकेवल
 दुगविहूणा ॥ ९ ॥

सन्नि दुगि ठलेस अप-ज्ज बायरे पढम चउ तिसे-
 सेसु ॥ अथ बंधादि चउ द्दाराणि ॥ सत्त
 बंधुदीरण, संतुदया अछ तेरससु ॥ १० ॥

सत्तठ ठे ग बंधा, संतु दया सत्त अठ चत्तारि ॥ सत्तठ
ठ पंचदुगं, उदीरणा सन्निपज्जत्ते ॥ ११ ॥

गइ इंदिणअ काए, जोए वेए कसाय नाणेषु ॥
संजम दंसण वेसा, जव सम्मे सन्नि आहारे ॥ १२ ॥
सुर नर तिरि निरय गइ, इग विअ तिअ चउ
पणिंदि ठक्काया ॥ नू जल जलणा ऽनिल वण, तसाय
मण वयण तणु जोगा ॥ १३ ॥

वेअ नरि ठि नपुंसग, कसाय कोह मय माय लो-
जित्ति ॥ मइ सुअ ऽवहि मण केवल, विजंग मइ
सुअ नाण सागारा ॥ १४ ॥

सामाइअ ठेअ परिहा-र सुहुम अहखाय देस जय
अजया ॥ चरकु अचरकू उंही, केवल दंसण अणा-
गारा ॥ १५ ॥

किण्हा नीला काज्ज, तेज पम्हाय सुक्क चविअरा ॥
वेअग खइगुवसममि-ठ मीस सासाण सन्निअरे ॥ १६ ॥
आहारे अर जेआ, सुर निरय विजंग मइ सु उंहि
डुगे ॥ सम्मत्त तिगे पम्हा, सुक्का सन्नीसु सन्निदुगं
॥ १७ ॥

तमसन्नि अपञ्जजुञ्चं, नरे सवायर अपञ्ज तेज्जए ॥
 थावर श्गिंदि पढमा, चउ वार असन्नि दुदु विगळे
 ॥ १७ ॥

दसचरिम तसे अजया, हारग तिरि तणु कसाय डु
 अनाणे ॥ पढम तिलेसा जविअर, अचरकु नपु मिठि
 सव्वेवि ॥ १८ ॥

पञ्जसन्नि केवल दुग, संजम मण्णनाण देस मण
 मीसे ॥ पण चरिम पञ्ज वयणे, तिय ठवि पञ्जिअर
 चरकुंमि ॥ १९ ॥

थी नर पण्णिंदि चरमा, चउ अण्हारे दुसन्नि ठ
 अपञ्जा ॥ ते सुहुम अपञ्ज विणा, सासणि इत्तो
 गुणे वुञ्चं ॥ २० ॥

पण तिरि चउ सुर निरण, नर सन्नि पण्णिंदि जव
 तसि सव्वे ॥ इग विगल जूदगवणे, दु डु एगं गइ तस
 अजवे ॥ २१ ॥

वेअ ति कसाय नव दस, दोजे चउ अजइ दु
 ति अनाण तिगे ॥ बारस अचरकु चरकुसु, पढमा
 अहखाइ चरिम चज्ज ॥ २२ ॥

मणनाणि सग जयाई, समश्च ठेअ चउ दुन्नि परि-
हारे ॥ केवल दुगि दोचरिमा, जयाइ नव मइसु
उहि दुगे ॥ २४ ॥

अड उवसमि चउ वेअगि, खइए इकार मिठ तिगि
देसे ॥ सुहुमे स्सठाण तेर-स जोग आहार सुक्काए
॥ २५ ॥

असन्निसु पढम दुगं, पढम तिलेसासु ठच्च डुसु सत्त
॥ पढमंतिम डुग अजया, अणहारे मग्गणासु गुणा
॥ २६ ॥

॥ अथ मार्गणासु योगानाह ॥

सच्चेश्वर मीस अस-च्च मोस मण वय विउवि आ-
हारा ॥ उरलं मीसा कम्मण, इअजोगा कम्म अण-
हारे ॥ २७ ॥

नरगइ पणिंदि तस तणु, अचखु नर नपु कसाय
सम्मडुगे ॥ सन्नि ठवेसा हारग, जव मइ सुअ
उहि डुगि सबे ॥ २८ ॥

तिरि इठ्ठि अजय सासण, अनाण उवसम अजव
मिठेसु ॥ तेराहार डुगूणा, ते उरलडुगूण सुर निरए
॥ २९ ॥

कम्मुरलडुगं थावरि, ते सविज्वि दुग पंच इग पवो,
॥ ठ असन्नि चरिम वयजुअ, ते विज्वि डुगूण
चउ विगले ॥ ३० ॥

कम्मुरलमीस विणु मण, वय समइअ ठेअ चक्कु
मणनाणे ॥ उरल डुग कम्म पढमं-तिम मण वय
केवल दुगंमि ॥ ३१ ॥

मण वय उरला परिहा-र सुहुमि नव तेउ मीसि
सविजवा । देसे सविज्विडुगा, सकम्मुरल मीस
अहखाए ॥ ३२ ॥

ति अनाण नाण पण चउ, दंसण बार जिअलरक-
णुवजंगा । विणु मण नाण दु केवल, नव सुर तिरि
निरय अजएसु ॥ ३३ ॥

तस जोअ वेअसुक्का-हार नर पणिंदि सन्नि ज्वि
सवे । नयणेअर पण लेसा, कसाय दस केवल
डुगूणा ॥ ३४ ॥

चउरिंदि असनि डुअ ना-ण दुदंस इग वि ति
थावरि अचक्कु । ति अनाण दंसण दुगं, अनाण
तिगि अजवमिञ्च दुगे ॥ ३५ ॥

केवल दुगं निअदुगं, नव ति अनाणविणु खइअ
अहखाए । दंसण नाण तिगंदे—सि मीसि अन्नाण
मीसंतं ॥ ३६ ॥

मणनाण चकु वज्जा, अणहारे तिन्नि दंस चउ
नाण । चउ नाण संजमोवस,—म वेअगे उहि—
दंसेअ ॥ ३७ ॥

दो तेर तेर वारस, मणे कमा अठ दु चउ चउ
वयणे । चउ दु पण तिन्नि काए, जिअगुण जोगो-
वउगन्ने ॥ ३८ ॥

ठसु लेसासु सगणं, एगिंदि असन्नि चूदग वणेषु ।
पढमा चउरो तिन्निउ. नारय विगलग्गि पवणेषु ३ए
अहखाय सुहुम केवल, दुगि सुक्का ठावि सेस
गणेषु । नर निरय देव तिरिआ, थोवा दु असं-
खणंत गुणा ॥ ४० ॥

पण चउ ति दु एगिंदी, थोवा तिन्नि अहिआ
अणंत गुणा । तस थोव असंखग्गी, चू जलानिद
अदिअ अणंता ॥ ४१ ॥

मण वयण काय जोगी, थोवा असंखगुणा अणंत-

गुणा । पुरिसा थोवा इठी, संखगुणा अणंतगुण
कीवा ॥ ४२ ॥

माणी कोही माई, लोत्री अहिअ मणनाणियो
थोवा । उंही असंखा मइ सुअ, अहिअ सम अ-
संख विजंगा ॥ ४३ ॥

केवलीणोणंतगुणा, मइ सुअ अन्नाणोणंतगुण तुद्धा ।
सुहुमा थोवा परिहा—र संख अहखाय संखगुणा ४४
बेआ समइअ संखा, देस असंखगुणाणंतगुण
अजया । थोव असंख डुणंता, उंही नयण केवल
अचकू ॥ ४५ ॥

पढाणु पुव्विलेसा, थोवा दोऽसंखणंत दोअहिआ ।
अजवि अर थोवणंता, सासण थोवोवसमसंखा ४६
मीसा संखा वेअग, असंख गुण खइअ मिठ डु
अणंता । सन्निअर थोवणंता, अणहार थोवेअर
असंखा ॥ ४७ ॥

॥ अथ गुणस्थानेषु जीवन्नेदानाह ॥

सव्व जिअठाण मिठे, सग सासणि पण अपज्ज

सन्नि दुगं । सम्मे सन्नी दुविहो, सेसेसु सन्नि
पङ्क्तो ॥ ४७ ॥

मिष्ठ दुगि अजइ जोगा-हार दुगूणा अपुव्व पण
गेउ । मण वय उरल सविउव्वि, मीसी सविउव्वि
दुग देसे ॥ ४८ ॥

साहारदुग पमत्ते, ते विउवाहार मीस विणु इअरे ।
कम्मुरलदुगंताइम, मण वयण सजोगि न अजोगि
॥ ४९ ॥

ति अनाण दु दंसाइम, दुगे अजय देसि नाण दंस
तिगं । ते मीसि मीस समणा, जयाइ केवल दु
अंत दुगे ॥ ५० ॥

सासण चावे नाणं, विउव्व गाहारगे उरल मिस्सं ।
नेगिंदिसु सासाणो. नेहाहि गयं सुअ मयंपि ॥५१॥

॥ अथ गुणस्थानेषु लेख्यामाह ॥

वसु सव्वा तेउ तिगं. इगि वसु सुक्का अजोगि
अव्वेसा । धंधस्स मिष्ठ अविइ. कसाय जोग ति
वउ हेउ. ॥ ५२ ॥

हवे ए मूलचार बंधहेतुना उत्तरत्रेद
सत्तावन कहे ठे.

अग्निगहिअ मण्णिगहिआ, जिनिवेसिअ संसइअ
मणाओगा । पण मिष्ठ बार अविरइ, मण करणाऽनि-
अमु ठ जिअवहो ॥ ५४ ॥

नव सोल कसाया पन-रि जोग इअउत्तरा उसग-
वळा । इग चउ पण ति गुणेषु, चउ ति दु इग
पञ्चउं बंधो ॥ ५५ ॥

हवे एकशो ने वीश उत्तर कर्मप्रकृति आश्रीने

मूल बंधहेतु विचारे ठे.

चउ मिष्ठ मिष्ठ अविरइ, पञ्चइआ साय सोल पण-
तीसा । जोग विणु ति पञ्चइआ, हारग जिण वज्ज
सेसाउं ॥ ५६ ॥

हवे चौद गुणठाणे उत्तर बंधहेतु कहे ठे.

पणपन्न पन्न तिअ ठहि, अचत्त गुणचत्त ठ चउ
दुगवीसा । सोलस दस नव नव स-त्त हेउणो नउ
अजोगंमि ॥ ५७ ॥

पणपन्न मिष्ठि हारग, दुगूण सासाणि पन्न मिष्ठ

विष्णु । मीस दुग् कम्म अण विष्णु, तिचत्त मीसे
अह ठचत्ता ॥ ५७ ॥

सदुमीस कम्म अजण, अविरइ कम्मुरल मीस
विकसाए । मुत्तु गुण चत्त देसे, ठवीस साहार दु
पमत्ते ॥ ५९ ॥

अविरइ इगार तिकसा—य वज्ज अपमत्ति मीस दुग्
रहिआ । चउवीस अपुव्वे पुण, दुवीस अविउव्वि
आहारा ॥ ६० ॥

अठ हास सोल वायरि, सुहुमे दस वेअ संजलण
ति विष्णु । खीणु वसंति अलोजा, सजोगि पुव्वुत्त
सग जोगा ॥ ६१ ॥

अपमत्तंता सत्त. ठम्मीस अपुव्व वायरा सत्त ।
बंधइ ठस्सुहुमो ए. ग सुवरिमाऽबंधगा जोगी ॥६२॥
आसुहुमं संतुदण. अठवि मोह विष्णु सत्त खीणंति ।
चउ चरिम दुगे अठउ. संते उवसंति संतुदण॥६३॥
उइरंति पमत्तंता. सगठ मीनठ वेअ आउ विष्णु ।
ठग अपमत्ताइ तउ. ठ पंच सुहुमो पणु वसंतो॥६४॥
पण दो खीण दु जोगी—अणदीरु अजोगि पांव

उवसंता । संख गुण खीण सुहुमा, निअट्टि अपुव्व
सम अहिआ ॥ ६५ ॥

जोगि अपमत्त इयरे, संखगुणा देस सासणा
मीसा । अविरइ अजोगि मिह्ठा, असंख चउरो
दुवेणंता ॥ ६६ ॥

उवसम खय मीसोदय, परिणामा डु नव ठार इग-
वीसा तिअ नेअ सन्नि वाइअ सम्मं चरणं पढम
जावे ॥ ६७ ॥

बीए केवल जुअलं, सम्मं दाणाइ लद्धि पण चरणं
तइए सेसुवर्णगा, पण लद्धी सम्म विरइ डुगं
॥ ६८ ॥

अन्नाण मसिद्धत्ता, ऽसंजम लेसा कसाय गइ वेआ ॥
मिह्ठे तुरिए जव्वा, ऽजवत्त जिअत्त परिणामे ॥ ६९ ॥
चउ चउ गर्इसु मीसग, परिणामुदएहि चउसु ख-
इएहिं ॥ उवसम जुएहि वा चउ, केवल्लि परिणामु-
दय खइए ॥ ७० ॥

खय परिणामे सिद्धा, नराण पण जोगुवसम सेठी-

ए ॥ इय पनर सन्निवाइय, नेत्रा वीसं असंजवि.
णो ॥ ७१ ॥

मोहो वसमो मीसो, चउ घाइसु अठ कम्मसु अ-
सेसा ॥ धम्माइ पारिणामिअ, चावे खंधा उदइ
एवि ॥ ७२ ॥

सम्माइ चउसु तिग चउ, चावा चउ पणु
वसामगुवसंते ॥ चउखीणाऽ पुवे ति, न्निसेस गुण
ठाणगेग जिए ॥ ७३ ॥

संखिज्जेग मसंखं, परित्त जुत्त निअ पय जुअं ति-
विहं ॥ एव मणंतंपि तिहा, जहन्न मज्झुक्कसा सवे
॥ ७४ ॥

वहु संखिज्जं डुच्चिअ, अउपरं मज्झिमंतु जा गुरुअं ॥
जंवृदीव पमाणय, चउपट्ट पखुवणाइ इमं ॥ ७५ ॥
पट्ठाण वठ्ठिअ सिला-ग पडिसिलागा महा
सिलागस्का ॥ जोयण सहसो गाढा, सवेइ थंता
ससिह जरिआ ॥ ७६ ॥

तो दीवु वहिसु इक्कि, क सरिसवं खिबिअ निष्ठिय

पढमे ॥ पढमं वतदंतंचिअ, पुण चरिए तम्मि तह
खीणे ॥ ७७ ॥

खिप्पइ सिद्धाग पद्धे, गु सरिसवो इय सिद्धाग खि-
वणेणं ॥ पुष्पो बीजं अ तजं, पुवंपिव तम्मि उद्ध-
रिए ॥ ७८ ॥

खीणे सिद्धागि तइए, एवं पढमेहि बीअयं चरसु ॥
तेहिअ तइअं तेहिअ, तुरिअंजा किरफुडा चउरो
॥ ७९ ॥

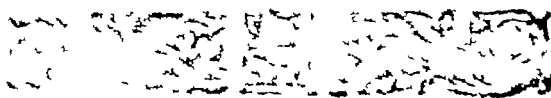
पढमति पद्धुद्धरिआ, दीवुद्धही पद्ध चउ सरिस-
वाय ॥ सवोवि एस रासी, रूवूणो परमसंखिज्जं ॥ ८० ॥
रूव जुअंतु परिता, ऽसंखं लहु अस्सरासि अप्पासे ॥
जुत्ता संखिज्जं लहु, आवलिआ समय परिमाणं ॥ ८१ ॥
वि ति चउ पंचम गुणणे, कम्मा सग संख पढम चउ
सत्त ॥ एंता ते रूवजुआ, मज्जारूवूण गुरुपढा ॥ ८२ ॥
इय सुत्तुत्तं अन्ने, वग्गिअ मिक्कसि चउढय मसंखं ॥
होइ असंखासंखं, लहु रूवजुअं तु तं मज्जां ॥ ८३ ॥
रूवूण माइमं गुरु, तिवग्गिउं तद्धिमे दसखेवे ॥
गासपएसा, धम्माधम्मेग जिअ देसा ॥ ८४ ॥

ठिङ्बंधझवसाया, अणुजागा जोग ठेअ पदिजागा ॥
 डुएहय समाण समया, पत्तेअ निगोअए खिवसु ॥७५॥
 पुण तंमि तिवग्गिअए, परित्तणंत बहु तस्स रासीणं
 ॥ अप्पासे बहुजुत्ता, अणंतं अप्पव जिअमाणं ॥७६॥
 तवग्गे पुण जायइ, णंताणंत बहु तंच तिक्कुत्तो ॥
 वग्गसु तहवि न तं हो, इ णंत खेवे खिवसु ठ इमे
 ॥ ७७ ॥

सिद्धा निगोअजीवा, वणस्सई काल पुग्गला चेव ॥
 सब मलोग नहं पुण, तिवग्गिउ केवल डुगंमि ॥७८॥
 खित्ते णंताणंतं. हवेइ जिठंतु ववहरइ मझं ॥ इय
 सुहमन्न विअारो, दिहिउ देविंद सरीहिं ॥ ७९ ॥

॥ इति पद्मशीतिकारण्य चतुर्थकर्मग्रंथः

समाप्तः ॥

ॐ परमगुरुभ्यो नमः

॥ शतकनामा पंचम कर्मग्रंथ प्रारभ्यते ॥

नमिअ जिणं धुवबंधो-दय सत्ता घाइ पुस परि-
अत्ता । सेअर चउह विवागा, वुठं बंधविह
सामीअ ॥ १ ॥

तिहां प्रथमद्वारे सुडतालीश धुवबंधिनी
प्रकृति कहे ठे

वण चउ तेअ कम्मा-गुरुलहु निमिणो वधाय जय
कुछा । मिछ कसाया वरणा, विग्घं धुवबंधि
सगचत्ता ॥ २ ॥

हवे अधुवबंधिनी प्रकृति कहेठे.

तणु वंगा गिअ संघय-ण जाइ गइ खगइ पुवि
जिणुसासं । उज्जो आयव परघा, तसवीसा गोअ
वेयणियं ॥ ३ ॥

हासाइ जुअल दुग वे-अआउ तेउत्तरी अधुवबंधो।
जंगा अणाइ साइ, अणंत संतुत्तरा चउगे ॥ ४ ॥
पदम विळा धुव उदइल्लु, धुवबंधिमु तइय वड

जंग तिगं । मिहम्मि तिन्निजंगा, डुहावि अधुवा
तुरिअ जंगा ॥ ५ ॥

हवे सत्तावीश ध्रुवोदयी प्रकृति कहेठे.
निमिण थिर अथिर अगुरुअ, सुह असुहं तेअ
कम्म चउवन्ना । नाणंतराय दंसण, मिहं ध्रुव उदय
सगवीसा ॥ ६ ॥

हवे एनी विपरीत अध्रुवोदयी प्रकृति कहेठे.
थिर सुज अर विणु अरुव, बंधीमिह विणु मोह
ध्रुवबंधी । निहोवघाय मीसं, सम्मं पण नव
अध्रुवुदया ॥ ७ ॥

हवे ध्रुवसत्ता प्रकृति कहेठे.
तस वसवीस सग तेअ कम्म ध्रुवबंधि सेस वे
तिगं । आगिइ तिग वेअणिअं, डुजुअल सग उर
सास चऊ ॥ ८ ॥

खगइ तिरिडुग नीअं, ध्रुवसत्ता (॥ अथा ध्रुवसत्त
निरूप्यंते ॥) सम्म मीसमणुअदुगं ॥ विउविका
जिणाउं, हारस गुच्चा अध्रुवसत्ता ॥ ९ ॥

हवे गुणगणानी अपेक्षायै प्रकृतिनी सत्तानुं
ध्रुवाध्रुवपणुं विचारे ठे.

पठम तिगुणेषु मिठं, निअमा अजयाइ अ-
ठगे जज्जं । सासाणे खलु सम्मं, सत्तं मिठाइ
दसगेवा ॥ १० ॥

सासाण मीसेसु ध्रुवं, मीसं मिठाइ नवसु जय-
णाए । आइ इग अण नियमा, जइआ मी-
साइ नव गम्मि ॥ ११ ॥

हवे आहारक सतकनी सत्ता कहे ठे.

आहार सत्तगं वा. सब्व गुणे वि ति गुणे
विणा तिठं । नो जय संते मिठो, अंतमुहुत्तं
जवे तिठे ॥ १२ ॥

॥ अथ सर्व तथा देश घातिन्यः प्रकृतयः ॥
केवल जुअलावरणा. पण निहा वाग्माइम
कसाया । मिठंति सब्व घाई. चउ नाण ति
दंनणावरणा ॥ १३ ॥

संजलण नोकसाया, विग्धं इञ्च देस घाश्च
 (अथ अघातिन्यः प्रकृतयः) अघाश् । प-
 तेञ्च तणुघाऊ, तस वीसा गोञ्च डग
 वसा ॥ १४ ॥

॥ अथ पुण्य प्रकृतयः ॥

सुर नर तिगुच्च सायं, तसदस तणु वंग वश्च
 चउरंसं । परघासग तिरि आऊ, वस् चउ
 पणिंदि सुन्नखगइ ॥ १५ ॥

॥ अथ पाप प्रकृतयः ॥

बायाव पुस् पगइ, अपठम संठाण खगइ
 संघयणा । तिरिडुग असाय नीज-वघाय इग
 विगल निरय तिगं ॥ १६ ॥

थावर दस वस् चउ-ऊ घाय पणयाव स-
 हिञ्च बासीइ । पाव पयमिति दोसुवि, वसा
 ळगहा सुहा असुहा ॥ १७ ॥

हवे अपरावर्त्तमान प्रकृतिउं कहे ठे.

नाम ध्रुवबंधि नवगं, ढंसण पण नाण विग्घ
परघायं । नय कुठ मिठ सासं, जिणगुण
तीसा अपरियत्ता ॥ १८ ॥

हवे परावर्त्तमान प्रकृतिउं कहे ठे.

तणु अठ वेअर डुजुअर, कसाय उधोअर
गोयडग निहा । तस वीसाउ परित्ता, खित्त-
विवागाऽणुपुवीउं ॥ १९ ॥

हवे जीवविपाकी प्रकृति कहे ठे.

घण घाड डुगोअर जिणा. तसिअर तिग
सुजग डुजगचउ सासं । जाड तिग जिअर-
विवागा. आऊ चउगे नवविवागा ॥ २० ॥

हवे पुद्गलविपाकी प्रकृति कहे ठे.

नाम ध्रुवोदय चउ तणु—यथाय माहागणिव
जाअरतिगं । पुद्गलविवागि वंधो. पयड टिड
रुन पणमनि ॥ २१ ॥

मूत्र पयमीण अरु स-त्त ठेग वंधेसु तिन्नि
 नूगारा । अप्पत्तरा तिअ चउरो, अवठिआ
 नहु अवत्तवो ॥ ११ ॥

हवे नूयस्कारादिक बंधनां लक्षण कहे ठे.

एगादहिगे नूउ, एगाई ऊण गम्मि अप्प-
 तरो । तम्मत्तो अवठियउ, पढमे समए
 अवत्तवो ॥ १३ ॥

ए रीते उत्तर प्रकृतिना बंध सामान्ये कह्या

हवे विशेषे कहे ठे.

नव ठ चऊदंसे डुडु, ति ड मोहे ड इगवीसं
 सत्तरस । तेरस नव पण चउ तिडु, इक्को नव
 अठ दस डुन्नि ॥ १४ ॥

हवे नामकर्मने विषे नूयस्कारादिक कहेवाने

अर्थे प्रथम बंधस्थानक कहे ठे.

ति पण ठ अठ नवहिया, वीसा तीसे गतीस
 इग नामे । बस्सग अठ तिवंधो, सेसेसु ण-
 ण मिक्किं ॥ १५ ॥

हवे मूल प्रकृति तथा उत्तर प्रकृतिनो स्थितिबंध
स्वामित्व द्वारे करी सविस्तर पणे कहे ठे.

वीसयर कोमि कोमी, नामे गोण्य सत्तरी
मोहे । तीसयर चउसु उदही, निरय सुराज-
मि तितीसा ॥ ९६ ॥

हवे मूल प्रकृतिनो जघन्य स्थितिबंध कहे ठे.

मुत्तूअ कसाय छिइ, बार मुहुत्ता जहन्न वेय-
णिए । अठ ठ नाम गोए-सु सेसएसु मुहुत्तं
तो ॥ ९७ ॥

विग्धा वरण असाए, तीसं अठार सुहुम
विगल तिगे । पठमा गिइ संघयणे, दस डसु
चरिमेसु डग वुड्डी ॥ ९८ ॥

चाळीस कसाएसु, मिज लहु निःशुणह सुरहि
सिय महुरे । दस दोसडू समहिया, तेहाविदं
विदाईणं ॥ ९९ ॥

दस सुह विहगइ उच्चे, सुरडग थिरठक पुरिस

रइ हासे । मिठे सत्तरि मणु डग, इठी
साएसु पसरस ॥ ३० ॥

जय कुड अरइ सोए, विजव्व तिरि उरद
निरयडुग नीए । तेअपण अधिरठक्के, तस-
चउ थावर इग पणिदि ॥ ३१ ॥

नपु कुखगइ सासचउ, गुरु कस्कम रुक सीय
डुगंधे । वीसं कोमा कोमी, एवइआ बाह
वास सया ॥ ३२ ॥

गुरु कोमि कोमि अंतो, तिवाहारण जिन्नमुह
बाहा । (अथ जघन्य स्थितिबंध) लहु ठिइ
संख गुणूणा, नर तिरियाणाउ पद्धतिगं॥३३॥

हवे लाघवे आयुर्बंध एकेंद्रियादिकनो कहे वे.
इग विगद पुव्व कोमी, पद्वियाऽसंखं सअण
चउ अमणा । निरुवक्कमण ठ मासो, अबाह
ए जवंतंसो ॥ ३४ ॥

हवे उत्तर प्रकृतिनो जघन्य स्थितिबंध कहे ठे.
 लहु ठिइ बंधो संजलण, लोह पाण विग्घ
 नाण दंसेसु । मिन्न मुहुत्तंते अठ, जसुच्चे
 वारसय साए ॥ ३५ ॥

दो इग मासो पको, संजलण तिगे पुमठ
 वरिसाणि । सेसाणु क्कोसाउ, मिच्चत्त ठिइए
 जलधं ॥ ३६ ॥

अय मुक्कोसो गिंदिसु, पलियाऽसंखंस हीण
 लहु बंधो ॥ कमसो पाणवीसाए, पन्ना सय
 सहस संगुणिउ ॥ ३७ ॥

हवे विकलेंद्रिय तथा असन्नीआ पंचेंद्रियनो
 जघन्य स्थितिबंध कहे ठे.

विगल असन्निसु जिठो, कणिठउ पल्लऽसंख
 चागुणो । सुर निर्याउ समादस, सहम्म
 सेसाउ खुडु नवं ॥ ३८ ॥

रइ हासे । मिठे सत्तरि मणु डुग, इठी
साएसु पसरस ॥ ३० ॥

जय कुठ अरइ सोए, विजव्वि तिरि उरळ
निरयडुग नीए । तेअपण अघिरठके, तस-
चउ थावर इग पणिंदि ॥ ३१ ॥

नपु कुखगइ सासचउ, गुरु कखम रुक सीय
डुगंधे । वीसं कोमा कोमी, एवइआ बाह
वास सया ॥ ३२ ॥

गुरु कोमि कोमि अंतो, तिजाहारण जिन्नमुह
बाहा । (अथ जघन्य स्थितिवंध) लहु ठिइ
संख गुणूणा, नर तिरियाणाउ पद्धतिगं॥३३॥

हवे लाघवे आयुर्बंध एकेंद्रियादिकनो कहे ठे.

विगल पुव्व कोमी, पदियाऽसंखं सअ्राउ
अमणा । निरुवक्कमण ठ मासो, अबाह

॥ ३४ ॥

हवे उत्तर प्रकृतिनो जघन्य स्थितिवंध कहे ठे.
 लहु ठिइ बंधो संजलण, लोह पाण विग्घ
 नाण दंसेसु । मिन्न मुहुत्तंते अठ, जसुच्चे
 वारसय साए ॥ ३५ ॥

दो इग मासो पखो, संजलण तिगे पुमठ
 वरिसाणि । सेसाणु क्कोसाज, मिच्चत्त ठिइए
 जलधं ॥ ३६ ॥

अय मुक्कोसो गिंदिसु, पलियाऽसंखंस हीण
 लहु बंधो ॥ कमसो पाणवीसाए, पन्ना सय
 सहस संगुणिज ॥ ३७ ॥

हवे विकलेंद्रिय तथा असन्नीआ पंचेंद्रियना
 जघन्य स्थितिवंध कहे ठे.

विगल असन्निसु जिठो. कणिठज पल्लऽमंग्व
 चागुणो । सुर निरयाज समादस. सदग्ग
 सेसाज खुइ जवं ॥ ३८ ॥

रइ हासे । मिठे सत्तरि मणु डुग, इठी
साएसु पसरस ॥ ३० ॥

जय कुठ अरइ सोए, विजव्वि तिरि जरल
निरयडुग नीए । तेअपण अथिरठके, तस-
चउ थावर इग पणिंदि ॥ ३१ ॥

नपु कुखगइ सासचउ, गुरु कखरु रुख सीय
डुगंधे । वीसं कोमा कोमी, एवइआ वाह
वास सया ॥ ३२ ॥

गुरु कोमि कोमि अंतो, तिवाहारण जिन्नमुह
बाहा । (अथ जघन्य स्थितिवंध) लहु ठिइ
संख गुणूणा, नर तिरियाणाउ पद्धतिगं॥३३॥

हवे लाघवे आयुर्वध एकेंद्रियादिकनो कहे ठे.
इग विगल पुव्व कोमी, पलियाऽसंखं सअ्राउ
चउ अमणा । निरुवक्कमण ठ मासो, अबाह
सेसाण जवंतंसो ॥ ३४ ॥

हवे उत्तर प्रकृतिनो जघन्य स्थितिवंध कहे ठे.

लहु ठिइ बंधो संजलण, लोह पण विग्घ
नाण दंसेसु । मिन्न मुहुत्तंते अठ, जसुच्चे
वारसय साए ॥ ३५ ॥

दो इग मासो पस्को, संजलण तिगे पुमठ
वरिसाणि । सेसाणु क्कोसाउं, मिठत्त ठिइए
जलधं ॥ ३६ ॥

अय मुक्कोसो गिंदिसु, पलियाऽसंखंस हीण
लहु बंधो ॥ कमसो पणवीसाए, पन्ना सय
सहस संगुणिउं ॥ ३७ ॥

हवे विकलेंद्रिय तथा असन्नीआ पंचेंद्रियनो
जघन्य स्थितिवंध कहे ठे.

विगल असन्निसु जिठो, कणिठउं पल्लऽसंख
जागुणो । सुर निरयाउ समादस. सहम्म
सेसाउ खुइ जवं ॥ ३८ ॥

हवे सर्व प्रकृतिना जघन्य स्थितिबंधे जघन्य.

अबाधाकाल कहे ठे.

सवाणवि लहु बंधे, जिन्न मुहु अबाह आउ
जिठेवि । केइ सुराउ सम जिण, मंत मुहु
बिंति आहारं ॥ ३९ ॥

हवे कुल्लकचवनुं मान कहीए ठीए.

सत्तरस समहिआकिर, इगाणुपाणंमि हुंति
खुहु चवा । सगतीस सय तिहुत्तर, पाणू पुण
इग मुहुत्तंमि ॥ ४० ॥

पण सठि सहस पण सय, बत्तीसा इग मुहुत्त
खुहु चवा । आवलियाणं दोसय, बप्पन्ना
एग खुहु चवे ॥ ४१ ॥

हवे उत्तर प्रकृति आश्रयीने उत्कृष्ट स्थितिबंधना

स्वामि कहे ठे.

अविरय सम्मो तिंबं, आहार दुगा मराउ
अपमतो । मिञ्जादिठी बंधइ, जिठ ठिइ सेस
पयमीणं ॥ ४२ ॥

एम गुणस्थानके स्वामित्व कहीने हवे जीव
चेदे कहे ठे.

विगल सुहुमाजग तिगं, तिरिमणुया सुर
विउवि निरयडुगं । एगिंदि थावरा यव, आई-
साणा सुरक़ोसं ॥ ४३ ॥

तिरि उरल दुगुज्जोअं, ठिवठु सुर निरय सेस
चउगइआ ॥ अथ जघन्य स्थितिवंध स्वामी-
नाह ॥ आहार जिणमपुवो, नियट्टि संजलण
पुरिस लहू ॥ ४४ ॥

साय जसुच्चा वरणा, विग्घं सुहुमो विउवि ठ
असन्नि । सन्नीवि आउ वायर, पज्जे गिंटीउ
सेसाणं ॥ ४५ ॥

हवे उत्कृष्टादि स्थितिवंधने विपेज चार ज़ांगा
स्थितिवंधना कहे ठे.

उक़ोस जहणीयर. ज़ंगासाइ अणाइ धुव
अधुवा । चउहा सग अजदन्ना, सेस तिगे
आउ चउसु दुहा ॥ ४६ ॥

हवे ते चारजांगा उत्तर प्रकृतिने विषे विचारे ठे.
 चउ जेउ अजहन्नो, संजलणा वरण नवग
 विग्घाणं । सेस तिगिसाइ अधुवो, तह च-
 जहा सेस पयनीणं ॥ ४७ ॥

हवे गुणगणा आश्रयीने जघन्य तथा उत्कृष्ट
 स्थितिबंध विचारे ठे.

साणाइ अपुव्वंतो, अयरंतो कोमि कोमिउ
 नहिगो । बंधो नहु हीणोनय, मिहे नवियर
 सन्निमि ॥ ४८ ॥

हवे एकेंद्रियादिकने विषे हीनाधिक स्थिति-
 बंधनुं अटप बहुत्व कहे ठे.

जइ लहु बंधो बायर, पजा असंख गुण
 सुहुमं पजाहिगो । एसि अपजाण लहु,
 सुहुमंअर अपजा पजा गुरु ॥ ४९ ॥
 लहु विअ पजा अपजो, अपजि अर विअ
 गुरु अहिगो एवं । ति चउ असन्निसु नवरं,
 संखगुणा विअ अमाणपजे ॥ ५० ॥

तो जइ जिष्ठो बंधो, संखगुणो देस विरय
हस्सिअरो । सम्म चउ सन्नि चउरो, ठिइ
बंधाऽणु कम संखगुणा ॥ ५१ ॥

सबाणवि जिठ ठिइ, असुहा जं साइ
संकिलेसेणं । इअरा विसोहिउ पुण, मुत्तं नर
अमर तिरि आउ ॥ ५२ ॥

हवे योगस्थानकना स्वामी कहे ठे.

सुहुम निगोआइ खण, प्पजोग वायरप
विगल अमण मणा । अपज्ज लहु पढम
दु गुरु, पजहस्सिअरो असंख गुणो ॥ ५३ ॥

असमत्त तमुक्कोसां, पज्ज जहन्निअर एव
ठिइ ठाणा । अपजेयर संखगुणा. परमऽ
पज विए असंख गुणा ॥ ५४ ॥

हवे जेट्ठी अपर्यातावम्थायं योग वृद्धि होय

ते कहे ठे.

पइखिण भसंखगुण विरि—य अपज्ज ठिइ

असंख लोग समा । अश्वसाया अहिया,
सत्तसु आउसु असंखगुणा ॥ ५५ ॥

॥ अथोत्कृष्ट स्थित्यंतर बंधमाह ॥

तिरि निरय ति जोयाणं, नरत्रवजुअ सचउ
पल्ल तेसठं । थावर चउ इग विगला-
यवेसु पणसीइ सयमयरा ॥ ५६ ॥

अपढम संघयणा गिइ, खगई अण मिच्च
दुजग थीण तिगं । निअ नपु इच्चि दुतीसं,
पाणिदि सुअबंध ठिइ परमा ॥ ५७ ॥

हवे एकतादीश प्रकृतिनो अबंधकाल पूरवानो
उपाय कहे ठे.

विजयाइसु गेविजे, तमाइ दहिसय दुतीस
तेसठं । पणसीइ ॥ अथ त्रिसप्ततीनामा ध्रुव-
बंधिनी नामुत्कृष्टसंततबंधमाह ॥ सययबंधो,
पल्लतिगं सुरविउच्चि दुगे ॥ ५८ ॥

समया दसंख कालं, तिरि दुग नीएसु आउ

अंतमुद्दू । उरलि असंख परद्दा, साय छिइ
पुव्व कोमूणा ॥ ५९ ॥

जलहि सयं पणसीयं, परघुस्सासे पणिंदि
तस चउगे । वत्तीसं सुद्दु विद्दगइ, पुम सुज-
गतिगुच्च चउरंसे ॥ ६० ॥

असुहखगइ जाइ आगिइ, संघयणाहार नि-
र्युजोय दुगं । थिर सुज जस थावर दस,
नपु इत्थी दुजुअल मसायं ॥ ६१ ॥

समया दंत मुद्दुत्तं. मणु दुग जिण वइर उर-
दुवंगेसु । तित्तीसयरा परमो. अंत मुद्दूदुवि
आउ जिणा ॥ ६२ ॥ इति स्थितिवंधः ॥

तिवो असुद्द मुहाणं. संकेस विसोद्विउ
विवज्जयउ । मंदरमो गिरि महिरय. जलरेहा
सरिस कम्माणदिं ॥ ६३ ॥

चउ ठाणाई असुहो, सुदन्नहा विग्घ देस

आवरणा । पुम संजलणिग दु ति चउ,
गण रसा सेस दुगमाई ॥ ६४ ॥

हवे शुजाशुज रसनं स्वरूप कहे ठे.

निबु इच्चुरसो सहजो, दु ति चउ जाग कढि
इक्क जागं तो । इग गणाई असुहो,
असुहाण सुहो सुहाणं तु ॥ ६५ ॥

हवे उत्कृष्ट रसबंधना स्वामी देखामे ठे.

तिव मिग थावरायव, सुर मिच्चा विगल
सुहुम निरय तिगं । तिरि मणु आज तिरि
नरा, तिरि दुग ठेवठ सुर निरया ॥ ६६ ॥

विजवि सुरा हारग डग, सुखगइ वन्न चउ
तेय जिण सायं । सम चउ परघा तसदस,
पणिंदि सासुच्च खवे गाउ ॥ ६७ ॥

तमतमगा उज्जोयं, समसुरा मणुय उरल
डग वडूरं । अपमत्तो अमराउ, चउ गद
मिच्चाउ सेसाणं ॥ ६८ ॥

हवे जघन्य रसबंधना स्वामी कहे ठे.

यीण तिगं अण मिठं, मंद रसं संजमुम्मुहो
मिठो । विय तिय कसाय अविरय, देस
पमत्तो अरइ सोए ॥ ६९ ॥

अपमाइ हारग दुगं, दुनिद असुवन्न दास रइ
कुठा । जयमुवघाय मपुव्वो, अनियट्टी पुरिस
संजलणे ॥ ७० ॥

विग्घा वरणे सुहुमो, मणुतिरिआ सुहुम वि-
गल तिगआउ । वेजच्चि ठक्क ममरा, निरया
उज्जोय उरल डुगं ॥ ७१ ॥

तिरि डग नियं तमतमा. जिण मविरय निरय
विणिग थावरयं । आमुहु मायव सम्मो-व
साय थिर सुह जसा सियरा ॥ ७२ ॥

तस वन्न तेअ चउ मणु. खगइ डग पणिदि
सास परघुन्नं । संघयणा गिइ नपु थि. मुज्जनि
अरति मिठ चउ गइआ ॥ ७३ ॥

चउ तेअ वन्न वेअणि, अनाम णुक्कोस सेस
धुवबंधी । घाईणं अजहन्नो, गोएदुविहो श्मो
चउहा ॥ ७४ ॥

सेसंमि दुहा ॥ (अनुत्ताग बंधो सम्मतो)
(अथ प्रदेशबंधे आदावौदारिकादिवर्गणा-
माह) ॥ इग दुग, णुगाइ जा अन्नवणंत
गुणि आणू । खंधा उरलो चि अव-ग्गणउ
तह अगहणं तिरिया ॥ ७५ ॥

एमेव विउवाहा-र तेअ चासाणु पाण मण
कम्मे । सुहुमा कमावगाहो, ऊणूणंगुव
असंखंसो ॥ ७६ ॥

इक्किक्क हिया सिद्धा-णंतंसो अंतरेसु अग्ग-
हणा । सव्वत्त जहन्नुचिया, नियणंतंसाहिआ
जिष्ठा ॥ ७७ ॥

हवे जेवा कर्मदलिक जीव ग्रहण करे ठे ते कहे ठे.
अंतिम चउ फास दुगं-ध पंच वन्न रस कम्म

खंध दलं । सध जियणंत गुणरस. अणुजुत्त
माणंतय पएसं ॥ ७८ ॥

हवे कर्म दलनुं श्रवगाहना क्षेत्र कहे ठे.

एग पएसा गाढं, निअ सध पएसळ गहेइ
जिळ । थोवो आउ तदंसो, नामे गोए समो
श्रहिळ ॥ ७९ ॥

विग्धावरणे मोहे, सधोवरि वेअणीइ जेणप्ये ।
तरस फुमंत न हवइ. छिई विसेसेण
सेसाणं ॥ ८० ॥

निअ जाइ लध दलिया. णंतंमो दोइ
सधघाईणं । वझंतीण विज्जइ. सेसं मेग्गाण
पइ समयं ॥ ८१ ॥

अथ जागलवधं दलिकगुण श्रेणी रचन-
चं व द्दिप्यने.

सम्म देम सध विरई. उअणा विमंजोअ दंस
खवगेअ । मोत्तमम संत न्ववणे. न्वीण गजो-
गीअर गुण संदी ॥ ८२ ॥

हवे गुणश्रेणीनुं स्वरूप कहे ठे.

गुणसेढी दल रयणा, णुसमय मुदया दसंख
गुणणाए । एअगुणा पुण कमसो, असंख
गुण निज्जरा जीवा ॥ ८३ ॥

एम गुणविशुद्धिये निज्जरा वधे ते जणी

गुणठाणानो अंतरकाळ कहे ठे.

पलिआ संखं समुदू, सासण इअर गुण
अंतरं हस्सं । गुरु मिष्ठि वे ठसठी, इयर
गुणे पुग्गल-इंतो ॥ ८४ ॥

हवे पढ्योपमनुं स्वरूप कहे ठे.

उअर अइ खित्तं, पलिय तिहा समय वास-
सय समए । केसव हारो दीवो, दहि आउ
तसाय परिमाणं ॥ ८५ ॥

हवे पुद्गल परावर्त्तना आठ जेदनुं स्वरूप

त्रणगाथायें करी कहे ठे.

दवे खित्ते काले, जावे चउह उह बायरो

सुहुमो । होइ अणंतुस्सप्पिणि, परिमाणो
पुग्गल परट्ठो ॥ ७६ ॥

हवे प्रथम ड्रव्यथी वादर तथा सूद्धम पुद्गल
परावर्त्तनुं स्वरूप कहे ठे.

जरत्ताइ सत्त गेणं, एग जिउं मुअइ फुसिय
सव्व अणू । जित्तिअ कालि स थूतो, दवे
सुहुमो सगऽन्नयरा ॥ ७७ ॥

हवे वादर तथा सूद्धम क्षेत्रादिक त्रण पुद्गल
परावर्त्तनुं स्वरूप कहे ठे.

लोग पएसो सप्पिणि, समया अणु जाग वंध
छाणाय । जद तह कम मरणेणं, पुष्ठा
खित्ताइ थूदियरा ॥ ७८ ॥

॥ अथोल्लुष्ट जयन्त्य प्रदेश वंध स्वरूप माह्. ॥

अप्पर पयट्टि वंधी. उक्कट्टु जोगीअ सन्नि
पज्जत्तो । कुणाइ पण सुणोसं. जदन्नयं तम्म
वच्चासं ॥ ७९ ॥

मिञ्च अजय चउ आउ, वि ति गुण विणु
मोहि सत्त मिञ्चाइ ॥ ढण्हं सतरस सुहुमो,
अजया देसा वि ति कसाए ॥ ९० ॥

पण अनिअट्टी सुखगइ, नराउ सुर सुजग
तिग विउव्वि दुगं । समचउरंस मसायं,
वइरं मिञ्चोव सम्मोवा ॥ ९१ ॥

निहा पयला दु जुअल, जयकुढा तिञ्च संमगो
सुजई । आहार दुगं सेसा, उक्कोस पएसगा
मिञ्चो ॥ ९२ ॥

अथ जघन्य प्रदेशबंधस्वामीनाह.

सुमुणी इन्नि असन्नी, नरय तिग सुराउ सुर
विउव्वि दुगं । सम्मो जिणो जहन्नं, सुहुम
निगो आइखणि सेसा ॥ ९३ ॥

हवे प्रदेश बंधने विषे सादि अनाद्यादिक

चांगा विचारे ठे.

दंसण ढग जय कुढा, वि ति तुरिअ कसाय

विग्घ नाणाणं । मूत्र उगेऽणुक्कोसो, चउद् इहा
सेसि सवत्तं ॥ ९४ ॥

हवे योग स्थानकनी संख्या कहे ठे.

मेदि असंखिज्जंमे, जोगठाणाणि पयट्टि ठिइ
जेअ । ठिइ बंधप्रवसाया. अणुजाग ठाण
असंखगुणा ॥ ९५ ॥

तत्तो कम्म पण्णा. अनंत गुणिया तउ सरत्तेया
जोगा पयट्टि पण्णं, ठिइ अणुजाग
कमायाउ ॥ ९६ ॥

चउदस रज्जू लोगो. बुद्धिकउ मत्त रज्जूमाण
घणो । तद्दीदं पण्णा. मेदी पयगे अ
तवग्गो ॥ ९७ ॥

हवे उपपन्न श्रेणीनुं स्वरूप अनुक्रमे कहे ठे.

अण दंस नपुंसि वी. वेअ उमं च पुग्गि
वेअं च ॥ दोदा एणं तिग्गि, मग्गिने मग्गिं
उयममेइ ॥ ९८ ॥

हवे क्षपक श्रेणीनो विधि कहे ठे.

अणमिच्च मीस सम्मं, तिअणु इग विगल
 श्रीण तिगुजोअं । तिरि निरय आवर डुगं,
 साहारायव अट्ट नपुंसि ङी ॥ एए ॥

बग पुम संजलण दो, निहा विग्घावरण खए
 नाणी । देविंदसूरी लिहिअं, सयगमिणं
 आय सरणठा ॥ १०० ॥

शतकनामा पंचम कर्मग्रंथ सम्पूर्ण.

ॐ परमगुरुभ्यः नमः

॥ श्री चंडमहत्तगचार्य प्रणीत सप्ततिका नामा
षष्टः कर्मग्रंथः समारच्यते ॥

सिद्ध पण्डितं महत्तं. बंधोदय मंत पयट्टि छा-
णाणां । बुद्धं सुण संवेवं. तीमदं दिष्टि वा-
यस्म ॥ १ ॥

कड् बंधंतो वैअड्. कड् कड् वा मंत पयट्टि
ठाणाणि । मूळुत्तर पण्डिसु. जंग विगप्पा सु-
णाअद्या ॥ ७ ॥

एते मल आठ कर्मनो बंध उदय मना
स्थानवनो परम्पर संवेध कहे ठे.

अठ विद्ध मत्त उच्चं.—धणमु अठव उदय
मंतंसा । एग विद्ध ति विगप्पा. एग विगप्पा
अबंधंमि ॥ ३ ॥

एते ए मालजंग नौद जीवन्मानके कर्त्ता देव्याटे ठे.
सत्तठ बंध अहुद—यसंत तंस्म सुजीव गा-

णोसु । एगंमि पंच जंगा, दो जंगा हुंति केव-
द्विणो ॥ ४ ॥

हवे एहिज चौदजांगा गुणठाणे विवरीने कहे ठे.
अठसु एग विगप्पो, ठस्सु विगुण सन्निएसु
इ विगप्पा । पत्तेयं पत्तेयं, बंधोदय संत
कम्माणं ॥ ५ ॥

हवे आठ कर्मनी उत्तर प्रकृति कहे ठे.
पंच नव इस्मि अठा-वीसा चजरो तहेव
बायांदा । इस्मिय पंच थ जणिया, पयंटीर्ज-
आणुपुव्वीए ॥ ६ ॥

हवे उत्तर प्रकृतिनो बंध उदय अने सत्तानो
संवेध कहे ठे.

बंधोदय संतंसा, नाणावरणं तराइए पंच ।
बंधो चरमे वि उदय, संतंसा हुंति पंचेव ॥७॥
हवे दर्शनावरणी कर्मने विषे उत्तर प्रकृति आश्रयी
बंधादिक स्थानक प्ररुपवाने गाथा कहे ठे.
बंधस्सय संतस्सय, पगइठाणाइ तिन्नि तु-

द्वाइ । उदय छाणाइ दुवे, चउ पणाग दंस-
णावरणे ॥ ७ ॥

हवे ए दर्शनावरणीयता बंध स्थानकादिकनो
संबंध गुणगणे कहे ठे.

वीयावरणे नव बंध-धणसु चउ पंच उदय नव
संता । उच्चउ बंधे चैवं, चउ बंधुदण ठ
लंगाय ॥ १० ॥

उवरय बंधे चउपणा. नवंस चउरुदय उच्च-
नसंता । वेयणियाउ अ गोण. विज्जु मोंदं
परं बुद्धं ॥ १० ॥

हवे ए धण कर्मना नांगा नाथाण करी कहे ठे.
गोअप्रम्मि सत्त जंगा. अहय जंगा हवंति
वेयणिए । पणा नव नव पणा जंगा. आउ
चउंकेवि कम्मोउ ॥ ११ ॥

हवे मोरनीय कर्मना बंधादिक नयनउ कहे ठे.
वाधीन इक्कीना. सत्तग्गं नेरमे व नव

चउ तिग डुगचं इक्कं, बंध ठाणाणि मोहस्स
॥ १२ ॥

हवे मोहनीय कर्मनां नव उदय स्थानक कहे ठे.
एगं च दोव चउरो, एत्तो एगाहिञ्चा दसु-
क्कोसा । उहेण मोहणिज्जे, उदए ठाणाणि
नव हुंति ॥ १३ ॥

हवे मोहनीय कर्मना पंदर सत्तानां स्थानक कहे ठे.
अठय सत्तय ठ चउ, तिग डुग एगाहिञ्चा
अवे वीसा । तेरस बारिक्कारस, इत्तो पंचाइ
एगूणा ॥ १४ ॥

संतस्स पयफिठाणा-णि ताणि मोहस्स हुंति
पन्नरस । बंधोदय संते पुण, जंग विगप्पे
बहु जाण ॥ १५ ॥

ठ ब्वावीसे चउ इग, वीसे सत्तरस तेरसे
दोदो । नवबंधगे वि डुणिउं, इक्किक्क अउं
परं जंगा ॥ १६ ॥

हवे एज बंधस्थानकमां कयां कयां बंधस्थानके केटलां

केटलां उदय स्थानक होय ते कहे ठे.

दम वावीसे नव इग, वीमे मत्ताइ उदय
कम्मंसा । वाइअ नव सत्तरसे, तेरं पंचाइ
अठेव ॥ १७ ॥

हवे नव प्रकृतिने बंधे जांगा कहे ठे.

चत्तारि आइ नव बंधणमु उक्कोम मत्त
मुदयंसा । पंच विह बंधणे पुण. उदउं इगहं
मुणेअघो ॥ १८ ॥

हवे आगल बंध स्थानके उदय स्थानक कहे ठे.

इत्तो चउ बंधाइ. इक्किइदया हवंति मधेवि ।
वंधो चग्मेवि तदा. उदया जावे विवा
दुड्ढा ॥ १९ ॥

हवे दशादिक पक्षानुपूर्वीण एक पर्यंत उदय

स्थानकने विसे जेटला जांगा होय ते कहे ठे.

इवग उक्किआग्म. दम मत्त चउक इक्कगंचेव

एए चउवीस गया, बार डुगिक्कम्मि इक्कारा ॥
तथा मतांतरे, चउवीस डुगिक्क मिक्कारा ॥१० ॥

हवे एज चांगानी विशिष्टपणे संख्या अने तेना
पदनी संख्या पोताने मते कहे ठे.

नव तेसीइ सएहिं, उदय विगप्पेहि मोहिआ
जीवा ॥ अउणुत्तरि सीआला, पयविंद सएहिं
विन्नेआ ॥ ११ ॥ अथवा मतांतरेण जंग
संख्या पदसंख्या माह ॥ नव पंचाण उसए,
उदय विगप्पेहि मोहिआ जीवा । अउणुत्तरि
एगुत्तरि, पयविंद सएहिं विन्नेआ ॥ १२ ॥

हवे सत्ता स्थानक साथे संवेध कहे ठे.

तिन्नेवय बावीसे, इगवीसे अठवीस सत्तरसे ।
बच्चेव तेर नव बं, धएसु पंचेव ठाणाणि ॥१३॥
पंचविह चउविहेसु, ठ बक्क सेसेसु जाण पंचेवा
पत्तेअं पत्तेअं, चत्तारि अ बंधु वुड्ढेए ॥ १४ ॥
दस नव पन्नर साई, बंधोदय संत पयडि

गाणाणि । ज्ञणिञ्प्राणि मोह णिजे. इत्तो
नामं परं वृत्तं ॥ ७७ ॥

एवं प्रथम नामकर्मनां बंधस्थान कहे ठे.

तेवीम पन्नवीमा, वधीमा अठवीस गुणतीसा ।
तीमेगतीम मेगं. बंधछाणाणि नामस्य ॥ ७६ ॥

एवं कया बंध स्थानके केटला जांगा सर्व
संग्याये होय ते कहे ठे.

चउ पाणवीमा मोदस. नव वाण उई मयाय
अटुयाला । एयालुत्तर गया—दसया इक्किक्कि
बंध विही ॥ ॥ ७७ ॥

एवं नामकर्मनां पार उदय स्थानक कहे ठे.

वीमिगवीमा चउवी.—स गाउ एगाहि याय
इगतीसा । उदयछाणाणि जये. नव अठव
तुंति नामस्य ॥ ७८ ॥

एवं कया उदय स्थानके केटला जांगा सर्वथा
संग्ये ते कहे ठे.

७३. वयालि कारस. निनीसा उरुनयाणि

तितीसा । बारस सत्तरससया, एहिगाणि वि
पंच सीईहिं ॥ २९ ॥

अजणत्ती सिक्कारस, सयाणि हिय सतर पंच
सठीहिं । इक्कि गंच वीसा, दह्दुदयंतेसु
उदयविही ॥ ३० ॥

हवे नामकर्मनां सत्तानां स्थानक कहे ठे.

ति उनउई गुण नउई, अडुसी बलसी असीइ
गुणसीई । अठय षप्पन्नत्तरि, नव अठय
नाम संताणि ॥ ३१ ॥

हवे संवेधनो अर्थ कहे ठे.

अठय बारस बारस, बंधोदय संत पयनि
ठाणाणि । उहेणाऽएसेणय, जब्ब जहा संजवं
विज्जजे ॥ ३२ ॥

तिहां प्रथम सामान्यपणे बंध उदय अने

सत्तानो संवेध कहे ठे.

नव पण गोदयसंता, तेवीसे पस्सुवीस षड्डीसे ।

अथ चतुरष्टवीसे, नव सत्ति गुण तीम
तीमम्मि ॥ ३३ ॥

एगंग मेगतीसे, एगे एगुदय अठ संतंमि ।
उवरय बंधो दस दस, वेयग संतंमि
ठाणाणि ॥ ३४ ॥

तिविगप्प पगइ ठाणे—हिं जीव गुणसन्निपु
ठाणंसु । जंगा पञ्जियथा, जठ जहा सञ्चयो
नयइ ॥ ३५ ॥

एवे चोद जीव स्थानक आश्रयिने ज्ञानावरणीय
तथा अंतराय कर्मना जांगा कहे ठे.

नेग्गसु जीव संखे—वप्पसु नाणांतगय ति-
विगप्पो । इक्कंमि ति इ विगप्पो, कग्गां पइ
इउ अविगप्पो ॥ ३६ ॥

एवे दर्शनावरणीयता बंधोदय मग्गा मदानपना
जांगा चोद जीव स्थानकने तिं विज्ञां ठे.

तेरे नव चउ पाणां, नव सत्ते गम्मि जं

मिक्कारा । वेअण्णिअ आउ गोए, विअज्ज-
मोहं परं बुढं ॥ ३७ ॥

हवे वेदनीय अने गोत्रकर्मना चांगा चौद
जीवन्नेदे वहेचवाने चाष्यनी गाथा कहे ठे.

पज्जत्तग सन्निअरे, अठ चउक्कं च वेयणिय
जंगा । सत्तय तिगं च गोए, पत्तेअं जीव
ठाणेसु ॥ ३८ ॥

हवे ए चौद जीवन्नेदे आयुकर्मना चांगा प्ररूपवाने
अर्थे चाष्यनी गाथा लखीये ठीए.

पज्जत्ता पज्जत्तग, समणा पज्जत्त अमणा
सेसेसु । अठावीसं दसगं, नवगं पाणगं च
आउस्स ३९ ॥

हवे चौद जीवस्थानकनेविषे मोहनीय कर्मना बंध
उदय अने सत्ताना स्थानकनो संवेध

विवरीने कहे ठे.

अठसु पंचसु एगे, एग डुगं दसय मोह बंध

गण् । तिग चउ नव उदय गण्, तिग तिग
पद्मरम्य संतंमि ॥ ४० ॥

एवं चोद जीवन्म्यानकतेविषे नामकर्मना वंध उदय
अते नजानां स्थानक वे गाथाए करी कहे ठे.

पाण दुग पाणगं पाण चउ. पणगं पाणगा
द्वंति तिणैव । पाण उप्पणगं उठ-प्पणगं
अठ ठ दमगंति ॥ ४१ ॥

सत्तेव अपज्जाना. मामी मुद्दुमाय वायराचेव ।
विगादिंदि आउ तिन्निउ. तदय अमन्नी
अ सन्नीअ ॥ ४२ ॥

एवं आठकर्मना वंधोदय नजान्स्थानकता जांगा

चोद गुणनाणा आश्रयी कहे ठे.

नाणांतराय ति विहम. वि दमसु दो हुंति
दोनु ठाणेसु । निठान्नाणे वीण्, नव चउ पाण
नव च संतंसा ॥ ४३ ॥

निन्नाइ तिचट्टीउं, उ उउपाणा नवय संत

मिक्कारा । वेअणिअ आउ गोए, विअज्ज-
मोहं परं वुहं ॥ ३७ ॥

हवे वेदनीय अने गोत्रकर्मना चांगा चौद
जीवन्नेदे वहेचवाने चाण्यनी गाथा कहे ठे.

पज्जत्तग सन्निअरे, अठ चउक्कं च वेयणिय-
जंगा । सत्तय तिगं च गोए, पत्तेअं जीव-
वाणेषु ॥ ३८ ॥

हवे ऐ चौद जीवन्नेदे आयुकर्मना चांगा प्ररूपवाने
अर्थे चाण्यनी गाथा लखीये ठीए.

पज्जत्ता पज्जत्तग, समणा पज्जत्त अमण-
सेसेसु । अठावीसं दसगं, नवगं पाणगं च
आउस्स ३९ ॥

हवे चौद जीवस्थानकनेविषे मोहनीय कर्मना बंध
उदय अने सत्ताना स्थानकनो संवेध

विवरीने कहे ठे.

अठसु पंचसु एगे, एग डुगं दसय मोह बंध

गए । तिग चउ नव उदय गए, तिग तिग

पन्नरस संतंमि ॥ ४० ॥

हवे चौद जीवस्थानकनेविषे नामकर्मना बंध उदय

अने सत्तानां स्थानक वे गाथाए करी कहे ठे.

पण दुग पणगं पण चउ, पणगं पणगा

हवंति तिसेव । पण षप्पणगं षष्ठ-प्पणगं

अठ ठ दसगंति ॥ ४१ ॥

सत्तेव अपज्जत्ता, सामी सुहुमाय वायराचेव ।

विगळिंदि आज तिन्निउ, तहय असन्नी

अ सन्नीअ ॥ ४२ ॥

हवे आठकर्मना बंधोदय सत्तास्थानकना चांगा

चौद गुणगणा आश्रयी कहे ठे.

नाणंतराय ति विहम, वि दससु दो हुंति

दोसु गणोसु । मिच्चासाणे बीए, नव चउ पण

नव य संतंसा ॥ ४३ ॥

मिस्साइ नियट्टीउं, ठ चउपण नवय संत

कम्मंसा । चउ बंधतिगे चउ पण, नवंस दुसु
जुअव बस्संता ॥ ४४ ॥

उवसंते चउपण नव, खीणे चउ रुदय बच्च
चउसत्ता । वेअणिअ आउ गोए, विअज्ज
मोहं परं वुढं ॥ ४५ ॥

तिहां वेदनीय अने गोत्र कर्मना चांगा जाणवाने
चाष्यनी गाथा कहे ठे.

चउ बस्सु इन्नि सत्तसु, एगे चउ गुणिसु
वेअणि अ जंगा । गोए पण चउ दो तिसु,
एगऽठसु इन्नि इक्कंमि ॥ ४६ ॥

हवे आयुकर्मना चांगा जाणवाने अर्थे चाष्यनी
गाथा कहे ठे.

अठ्ठाहिगवीसा, सोलस वीसं च बारस ब
दोसु । दो चउसु तीसु इक्कं, मिआइसु आउए
जंगा ॥ ४७ ॥

हवे चौद गुणाठाणाने विषे मोहनीय कर्मनां
बंध स्थानक वीवरीने कहे ठे.

गुणाठाणगेसु अठसु, इक्किंक्रं मोह बंधठाणंतु।
पंचानिअट्टि ठाणा, बंधोवरमो परं तत्तो॥४७॥

हवे चौद गुणस्थानके मोहनीय कर्मनां
उदय स्थानक कहे ठे.

सत्ताइ दसउ मिच्छे, सासायण मीसए नवु-
क्कोसो । ढाई नवउ अविरई, देसे पंचाइ
अठेव ॥ ४९ ॥

विरए खजवसमिए, चउराई सत्त उच्च पुवंमि ।
अनियट्टि बायरे पुण, इक्कोव दुवेव उदयंसा ५०
एगं सुहुम सरागो, वेएइ अवेअगाअवे सेसा॥
अंगाणं च पमाणं, पुवुद्धिठेण नायवं ॥ ५१ ॥

हवे गुणाठाणा आश्रयी जांगानी संख्या कहे ठे.
इक्कग उट्टिक्रियारि, क्कारस इक्कार सेव नव
तिन्नि । एए चउवीस गया, बार उगं पंच
इक्कंमि ॥ ५२ ॥

हवे चांगानी सरवाले संख्या कहे ठे.

बारस पणसठिसया, उदय विगप्पेहि मोहिआ
जीवा । चुलसीई सत्तुत्तरि, पयविंद सएहि
विन्नेआ ॥ ५३ ॥

हवे मिथ्यात्वादिक गुणठाणे प्रत्येके मोहनीयना
उदय चांगा प्ररूपवाने अर्थे चाष्यनी गाथा कहे ठे.
अठग चउ चउ चउर-ठगाय चउरो अ
हुंति चउवीसा । मिहाइ अपुवता, बारस
पणगंच अनिअट्टी ॥ ५४ ॥

हवे मोहनीयना उदय चांगा तथा उदय
पदवृंद ते योग, उपयोग अने लेश्या साथे

गुणवा ते उपदेश कहे ठे.

जोगोवउंग लेसा, इएहिं गुणिआ हवंति
कायवा । जे जंठ गुणठाणे, हवंति ते तठ
गणकारा ॥ ५५ ॥

तिहां चौद गुणठाणे उदय पदवृंद प्ररूपवाने
अंतर जाण्य गाथा कहे ठे.

अठ्ठी बत्तीसं, बत्तीसं सठि मेव बावन्ना ।
चोअप्राद दोसु वीसा, मिहामाईसु सामन्नं॥५६
हवे गुणठाणे मोहनीय कर्मनां सत्ता स्थानक कहे ठे.
तिन्नेगे एगेगं, तिगमीसे पंच चउसु तिग
पुवे । इक्कार बायरंमिउ, सुहुमो चउ तिन्नि
उवसंते ॥ ५७ ॥

हवे चौद गुणठाणे नामकर्मना बंधोदय सत्ता
स्थानक अने जांगा कहे ठे.

बन्नव ठक्क तिग सत, डुगं डुगं तिग दुगं
तिअठ चउ । डुग ठचउ डुग पण चउं, दुग
चउ चऊ पणग एग चउ ॥ ५८ ॥

एगेग मठ इगेग, मठठ ठउमठ केवल
जिणाणं । एगं चउ एगं चउ, अठ चउ डु
ठक्कमुदयंसा ॥ ५९ ॥

हवे मिथ्यात्व गुणठाणानां जे त्रेविशादिक ठ बंध
 स्थानक ठे तेने विषे अनुक्रमे केटला बंधना
 चांगा उपजे ते प्ररूपवाने चाष्यनी गाथा कहे ठे.
 चउ पणवीसा सोलस, नव चत्तालासयाय
 बाणउइ । बत्ती सुत्तर ग्या, लसया मिह्रस्स
 बंध विही ॥ ६० ॥

हवे सास्वादन गुणस्थानकनां जे अठावीशादिक त्रण
 बंधस्थानक ठे तेने विषे बंधना केटला चांगा उपजे
 ते प्ररूपवाने चाष्यनी गाथा कहे ठे.

अठ सया चउसठी, बत्तीस सयाइं सासणे
 जेअ्या । अठावीसाईसु, सवाणठाहिअ
 ठन्नउइ ॥ ६१ ॥

हवे मिथ्यात्व गुणठाणे एकवीश आदेदेइने नव
 उदय स्थानके चांगा प्ररूपवा गाथा कहे ठे.
 एग चत्तिगार बत्ती—स ठसय इगतिसिगार
 नव नउइ । सत्तरिगंसि गुत्तिस, चउद इगार
 चउसठि मिहुदया ॥ ६२ ॥

हवे सास्वादने एकवीशादि सात उदय स्थानके
चांगा प्ररूपवा चाष्य गाथा कहे ठे.

वत्तीस डुन्नि अठय, वासीइ सयाय पंच नव
उदया । बारहिआ तेवीसं, वावन्निकार
ससयाय ॥ ६३ ॥

हवे नरकादिक चार गति मार्गणाने विषे अनुक्रमे
बंधोदय सत्ता स्थानक कहे ठे.

दो ठक्क ठ चउक्कं, पण नव इक्कार ठक्कंगं
उदया । नेरइ आइ सु सत्ता, ति पंच इक्का-
रस चउक्कं ॥ ६४ ॥

हवे इंद्रिय आश्रयी नामकर्मनां बंधोदय सत्ता कहे ठे.
इग विगळिंदिअ सगळे, पण पंचय अठ बंध
ठाणाणं । पण ठक्किक्कारुदया, पण पण बार-
सय संताणि ॥ ६५ ॥

इय कम्म पगइठाणा-णि सुहु बंधुदय संत

कम्माणं । गइआएहिं अठसु, चउप्पयारेण ने
आणि ॥ ६६ ॥

गइ इंदिएअ काए, जोए वेए कसाय नाणेअ ।
संयम दंसण वेसा, नव संमे सन्नि आ-
हारे ॥ ६७ ॥

संतपय परूवणया, दव्व पमाणं च खित्त
फुसणाय । कालं तरं च जावो, अप्पा बहुयं च
दाराइ ॥ ६८ ॥

अहींआं बंधोदय सत्तानो संवेध कह्यो तिहां उदय
कह्यो पण उदीरण न कही ते शामाटे न कही ?
ते कहे ठे.

उदयस्सुदीरणए, सामित्तार्त्त न विज्जइ विसेसो।
मुत्तूणय इगयालं, सेसाणं सब पयट्टीणं॥६९॥
हवे एकतालीश प्रकृतिने उदय उदीरणये फेर ठे
एटले उदय उदीरणानुं अंतर होय ते विशेषे
वे गाथाए करी कहे ठे.

नाणंतराय दसगं, दंसण नव वेयणिज्ज

मिष्ठत्तं । संमत्तं लोन्न वेच्या, उच्याणि नव
नाम उच्चं च ॥ ७० ॥

माण्य गइ जाइ तस वा-यरं च पज्जत्त सुज्जग
आइज्जं । जस कित्ती तिष्ठयरं, नामस्स हवंति
नव एया ॥ ७१ ॥

हवे कया गुणगणे कइ प्रकृति बांधे ठे एवो बंध
विशेष सर्व गुणगणे कहे ठे.

तिष्ठयरा हारग विर-हिच्याउ अच्चेइ सब
पयट्टीउं । मिष्ठत्तवेच्यागो सा-साणो गुणवीस
सेसाउं ॥ ७२ ॥

गयाल सेस मीसो, अविश्य सम्मो तिच्याल
परिसेसा । तेवन्न देस विरउं, विरउं सगवन्न
सेसाउं ॥ ७३ ॥

इगुसठि मप्पमत्तो, बंधइ देवाउअस्स इअ-
रोवि । अछावसु मपुवो, वप्पन्नं वावि
वधीसं ॥ ७४ ॥

बावीसा एगूणां, बंधइ अठारसंत अनि-
अट्टी । सत्तर सुहुम सरागो, साय ममोहो
सजोगिती ॥ ७५ ॥

एसो उ बंधसामि,—त उहो गइआइएसुवि
तहेव । उहाउ साहिजाइ, जब जहा पयडि
सप्रावो ॥ ७६ ॥

हवे जे गतिने विषे जेटली प्रकृति सत्ताए
पामीये ते कहे ठे.

तिब्बर देव निरिआ,—उअंच तिसु तिसु गर्इसु
बोधबं । अवसेसा पयडीउ, हवंति सवासु
विगईसु ॥ ७७ ॥

हवे उपशम श्रेणी कहे ठे,

पढम कसाय चउकं, दंसण तिग सत्तगावि
उवसंता । अविरय सम्मत्ताउ, जाव नियट्टि-
त्ति नायवा ॥ ७८ ॥

सत्तठ नवय पनरस, सोलस अठार सेव

इगुवीसा । एगाहि इ चउवीसा, पणवीसा
वायरे जाण ॥ ७९ ॥

हवे दशमे गुणठाणे जे प्रकृति उपशांत
पामीये ते कहे ठे.

सत्तावीसं सुहुमे, अठावीसं च मोह पयड्डीउ ।
उवसंत वीअरागे, उवसंता हुंति नायवा ॥ ८० ॥

हवे कपक श्रेणीनुं स्वरूप कहीए ठीए.

पढम कसाय चउकं, इत्तोमिउत्त मीस सम्मत्तं
। अविरय सम्मे देसे, पमत्ति अपमत्ति खीयंति
॥ ८१ ॥

हवे नवमे गुणठाणे शुं हणे ते कहे ठे.

अनिअट्टि वायरेथी, ए गिधि तिग निरय
तिरि अ नामाउ । संखिज्जा इमेसेसे, तप्पाउ-
गाउ खीयंति ॥ ८२ ॥

इत्तो हणइ कसाय, ठगंपि पठा नपुंसगं इठी ।
तो नोकसायउकं, बुहइ संजलण कोहम्मि ॥ ८३ ॥

पुरिसं कोहे कोहं, माणे माणं च बुहइ मायाए ।
 मायंच बुहइ लोहे, लोहं सुहुमंपि तो हणइ
 ॥ ७४ ॥

खीण कसाय डु चरिमे, निहं पयलं च हिणइ
 ठउमढो । आवरण मंतराए, ठउमढो चरम
 समयम्मि ॥ ७५ ॥

हवे तिहां जे प्रकृति स्वजावे खपावे ते कहे ठे.
 देवगइ सहगयाउं, डु चरिम समयं ञविअंति
 खीअंति । सविवागे अर नामा, नीआ गो-
 अंपि तढेव ॥ ७६ ॥

अन्नयर वेअणिजां, मणुआउअ मुच्चगोअ
 नवनामे । वेएइ अजोगि जिणो, उक्कोस ज-
 हन्न मिक्कारे ॥ ७७ ॥

हवे नामकर्मनी नव प्रकृतिनां नाम कहे ठे.
 मणुअगइ जाइ तस वा—यरं च पज्जत्त सुजग
 आइजां । जस किच्ची तिच्चयरं, नामस्स हवंति
 नव एआ ॥ ७८ ॥

वली एज गुणगणे मतांतरपणुं बतावे ठे.

तच्चाणुपुवि सहिआ, तेरस जवसिद्धिअस्स
चरमंमि । संतं सग मुक्कोसं, जहन्नयं वारस
हवंति ॥ ८९ ॥

ए शा सारु होय एनो हेतु कहे ठे.

मणुअ गइ सहगयाउं, जवखित्त विवाग जिअ
विवागाउं । वेअणिअ अन्नरुच्चं, चरम सम-
यंमि खीयंति ॥ ९० ॥

अह सुइअ सयल जगसिह, र मरुव निरुवम
सहाव सिद्धि सुहं । अनियण मवावाहं, ति
रयण सारं अणुहवंति ॥ ९१ ॥

हवे विशेष जाणवानी अज्जिदाषावंतने
उपदेश कहे ठे.

उरहिगम निजण परम-उं रुइर बहु जंग
दिठ्ठिवायाउं । अठा अणुसरिअवा, बंधो-
दय संत कम्माणं ॥ ९२ ॥

ए४ सप्ततिकानामा षष्ठ कर्मग्रंथ.

हवे ग्रंथकर्त्ता आचार्य पोतानुं मान रहित पणुं
अने अनुद्धतपणुं देखाडे ठे.

जो जड अपट्टिपुन्नो, अडो अप्पागमेण
बंधोति । तं खमिऊण बहु सुआ, पूरे ऊणं
परिकहंतु ॥ ९३ ॥

हवे गाथामान कहे ठे.

गाहगं सयरीए, चंद महत्तर मयाणुसारीए ।
टीगाइ नियमि आणं, एगूणा होइ नउईड
॥ ९४ ॥

॥ सप्ततिका नामा षष्ठः कर्मग्रंथः समाप्तः ॥

श्रीरस्तु.

